

RODICA JE ŠPICA

Eva Kožar, 4. a

RODICA je špica: literarno glasilo učenk in učencev Osnovna šola Rodica

Izdala: OŠ Rodica, Domžale
Zanjo: Milena Vidovič, ravnateljica

Uredila: Tatjana Holy Kovačič
Oblikovanje: Martin Mah

Šolsko leto: 2009/2010
Številka: 1
Leto: 2

Rodica, junij 2010

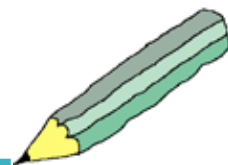
Glasilo Rodica je špica izhaja enkrat letno, prej se je imenovalo Mladost – prijateljstvo. V preteklem šolskem letu je izšlo e-glasilo.

Sliko na naslovnici je narisala Laura Stupica Radoš, 6. c

kulturna šola 2009
Osnovna šola Rodica
Domžale

RODICA JE ŠPICA

Literarno glasilo učenk in učencev Osnovne šole Rodica

Domžale, junij 2010

Dragi bralci glasila RODICA JE ŠPICA!

Ponovno je pred vami vaše in naše glasilo. Z novim imenom smo ga po kar nekaj letih spet izdali v lanskem šolskem letu. Upamo, da vam je bilo všeč. Zdaj smo pripravili novo številko, letos nekoliko bolj literarno obarvano, saj ste nam učenke in učenci s pomočjo svojih mentorjev posredovali predvsem literarne prispevke. Glasilo je torej takšno, kakršnega ste s svojimi prispevki, slikami, fotografijami sooblikovali tudi sami. Nastala je pisana paleta zanimivega branja.

Vsem šolarjem, katerih prispevki so objavljeni na teh straneh, pa tudi tistim, katerih prispevkov zaradi prevelike količine nismo

mogli objaviti, vsem novinarjem, fotografom in slikarjem ... prav vsem se zahvaljujemo za sodelovanje in pomoč. Hvala tudi vsem mentorjem, ki so vas spodbujali in vam prispevke pomagali oblikovati.

Preden se razidemo, pa vam želim še vesele, varne, prijetne, vseh dogodivščin polne počitnice. Odpočijte si, naberite si kar največ novih moči za delovne spopade v novem šolskem letu – tudi spopade z vašim in našim glasilom.

Tatjana Holy Kovačič, urednica

Obljuba iz preteklega šolskega leta je uresničena. Šolsko glasilo naj bi postalo stalnica in zopet ga lahko prebiramo. Le kako ga ne bi. Imamo z idejami in ustvarjalnostjo bogate učenke in učence. Imamo učiteljice in učitelje, ki jih želijo in zmorejo spodbujati k raznolikemu izražanju. Preko šolskega leta se zgodi toliko zanimivega in lepega, da bi bila izguba prevelika, če ne bi ujeli igre besed v literarnih besedilih, poročilih ali ustvarjanju v tej ali oni likovni tehniki.

Ustvarjanje je proces, ki mu je potrebno dati čas, pa tudi pravega vetra. Vsak sam naj se s prebiranjem glasila prepriča, kakšni vetrovi so pihali v jadra otroške in mladostniške ustvarjalnosti. Poezija ali proza, risba, slika

ali kiparski izdelek – na tem mestu ni prostora za kriterije od ena do pet. Ko izdelek domisli otroška spontanost ali mladostniška spogledljivost z zrelostjo, je vedno prežet z očarljivostjo nekega razvojnega obdobja. In zato nepozaben. Je temelj tistega, kar še bo. Morda danes še ne vemo marsičesa, ampak zanesljivo je delček bodočnosti – še dobro, da je že danes tlakovana z ustvarjalnostjo.

Zahvaljujem se ustvarjalcem glasila, bralci pa se naužijte prijetne vsebine od prve do zadnje strani – lahko tudi obratno.

Milena Vidovič, ravnateljica

Neža Ladinik, 4. a

Letni časi

Danes je en srečen dan,
saj je sonček nasmejan.
Jutri pa ne bo lepo,
saj bo vreme spet slabo.

Lukas Tristan Nickel Koželj, 2. a

POMLAD

Pomlad
je pravi zaklad.
Ko se začne,
se lovimo,
ker radi se podimo.
Ko pa sledi spanje,
imamo radi sladke sanje.

Miha Judež, 5. b

POMLADNA PESEM

Pomlad je prišla
in zima odšla,
zvončki cvetijo,
otroci metulje lovijo.

Trobentice zrastejo,
pastirji ovce pasejo,
telohi cvetijo
in mucki na soncu spijo.

Kužki žogice lovijo,
žafrani dišijo,
čebele med nabirajo,
babice pa solato pobirajo.

Metulji letajo,
pajki mreže spletajo,
komaj čakamo poletje,
ko imeli bomo rdeče cvetje.

Katja Turičnik, 5. b

POMLAD

Pomlad prihaja iz sončnega kraja
in hitro sneg stopi,
glej, že diši po marjetici.
Jaz pa gledam naravo,
rada bi reko Dravo,
zvonček lep postaven je,
v moje sanje skril se je.

Lucija Lampret, 5. b

POMLAD

Spomladi je lepo,
ker veliko skačemo,
se hihitamo,
saj dobrote zdaj imamo.

Laura Šinkovec, 5. b

Lara Rajhard, 4. a

POMLADNO DREVO

Bila je že pomlad in ptički so se vračali iz toplih krajev. Črni oblaki so prekrili lepo spomladansko sonce in začelo je deževati. Manca je morala zapustiti moker park, ker je deževalo. Stemnilo se je in Manca je morala v posteljo. Iz postelje je opazovala, kako se na nebu svetlikajo zvezdice.

Naslednji dan je bil praznik in Mančini starši so se odločili, da si bodo ogledali najlepše pomladno drevo. Manca se je strinjala, saj bo kasneje lahko svojim prijateljicam veliko povedala o pomladnem drevesu.

Minila je noč in Manca je zjutraj zgodaj vstala, da bi pripravila svoje stvari za obisk pomladnega drevesa. Imela je še sestrico Nastjo, ki je bila tri leta mlajša, zato ji je pomagala pripraviti oblačila.

Starša sta prišla iz službe in deklici sta ju veseli pričakali. Bili sta pripravljeni, le očka in mamica sta se morala še pripraviti.

Napočil je čas, ko so odšli. Vlak jih je popeljal do neznanega kraja. Odložili so svoja oblačila v hotel in odhiteli pogledat pomladno drevo. Mancini je bilo drevo tako všeč, da je hotela takoj pisati prijateljici. Kupila je razglednico in napisala:

ŽIVJO, MARUŠKA!

KAKO SE IMAŠ? MI SMO V BLIŽINI DIVAČE.

ŠLA SEM POGLEDAT POMLADNO DREVO. NAJLEPŠE JE, KAR SEM JIH KDAJ VIDELA - CVETOČE, V PRELEPIH POMLADNIH BARVAH.

Lepo te pozdravljamo. Želim ti še naprej lepe praznike. Komaj čakam, da te vidim v šoli.

Tvoja sošolka Manca

Divača, 12. 4. 2010

Manca je razglednico poslala, z mamico, očijem in sestrico pa so se še naprej imeli lepo in občudovali naravo.

Barbara Bavčer, 5. b

POMLAD SE ZAČENJA

Bil je lep pomladni dan in Jure je šel na kmetijo k babici in dedku. Jure in babica sta šla nabirat zvončke, trobentice in vijolice. Družbo jima je delala muca. Dedek pa je na vrtu sejal korenje.

Nejc Kofol, 2. b

POMLAD

Bil je lep sončen dan. Oče, mama in sin so sklenili, da gredo ven. Zunaj sta mama in sin občudovala naravo. Prišla je tudi muca in skupaj so občudovali rože. Oče je sadil na vrtu.

Tim Zakrajšek, 2. b

POMLADNI ČAS

Mama in Maja sta se žogali. Dedek pa je odšel v trgovino. Kupiti je moral kruh, mleko in sadje. Ko je prišel domov, sta bili mama in Maja že zelo lačni. Pojedli sta ves kruh in sadje ter popili mleko. Potem sta odšli spat. Dedek pa je gledal televizijo. Ura je bila že dvanajst. Dedek je šel v spalnico in se pokril z odejo. Zaprl je oči in hitro zaspal.

Naslednji dan sta mama in Maja zgodaj vstali. Oblekli sta se in šli v kuhinjo. Pojedli sta le eno hruško. Potem sta šli ven. Zunaj je bil tako lep dan, da ju je kar vabil k igri. Začeli sta se igrati. Igrali sta se skrivalnice, a kmalu je začel padati dež. Takoj sta stekli noter. Notri sta pojedli še eno hruško. Maja se je šla igrat, mama je začela šivati. Ko je pogledal skozi okno, je bila že noč. Obe z Majo sta odšli spat.

Megi Sušnik, 2. b

JESENSKI RAJ

Jesen je super raj,
z listi se obmetavaš
in z drevesi se zabavaš.
Ko strašilo odganja vrane,
ti skočiš v kup slame.

Lucija Lampret, 5. b

SNEŽINKA

O, kako je lepa!
Kar poglej, kako žari.
In poglej, kako je bela
in kako se vsa blešči.
Poglej, koliko jih zapade na dan!
Jaz bi jih kar spravil
za naslednji dan,
za vse dni,
ko snežink v naši deželi ni.

David Sušnik, 4. b

Maks Popovič, 2. a

LED

Led je tanek
kot magnet.
Na njem ljudje se drsajo,
včasih tudi padejo.

Drejc Cvetko, 4. b

SNEG

Me zanima, kdaj bo zapadel sneg
in pobelil naš breg.
Božič kmalu bo tu,
snega pa še vedno ni!
Končno zapadel je te dni.
Mogoče do jutri bo ostal
ali pa bo od nas zbežal.

Žan Orehek, 4. b

SANKALIŠČE

Kdo zasnežil je hrib,
pobelil drevesa
in naredil kupe snega?

Vas zanima,
kdo je prinesel ta sneg?
Vam zaupam?
Teta Zima na obisk je prišla.

Peter Topič, 4. b

Nika Gril, 5. a

SNEŽINKA

Snežinka je majhna
in nežna,
ko ti z neba
na licu pristane.

Snežinka lahna krilca ima,
plesati v vetru zna.

Snežinka mehka, majhna in mrzla
na mojem nosu se lesketa.

Lara Knep, 4. b

OBLAK SNEGA

Ko oblak snega zapade,
naj otroci takoj obujejo copate,
saj jih sneg nestrpno čaka.

Ko otroci prihite,
že snežak se za nos drži
in snežene kepe lete.

Teja Žura, 4. b

SNEŽAK

Jaz sem Snežak,
sem pravi junak!
Na glavi imam čepico,
po trebuhu pa gumbe.
V roki imam metlo,
kot da čistim sneg iz hiš in poti.
Otroci radi imajo moj nos.
Pojedli bi ga.
In to me skrbi.
Popoldne se sonce je prikazalo
iz mene – ubožčka,
je luža nastala.

Eva Pogačar, 4. b

MEŠANA ZIMA

Snežinke so majhne,
sive, bele, mrzle, elegantne.
Tako elegantne,
da njihova lepota seže prav do neba.

Mala Maja se po kepanju s prijatelji vrne domov,
pod odejo zleze,
z maminim toplim čajem se posladka.

Na šolskem igrišču snežak osamljen stoji,
si korenja, popra, šala in lonca želi.
Otroci mu pomagajo,
kuharici in hišniku opremo vso odnesejo.

A ko zima se konča,
zabava zimska bo od nas odšla.
Otroci pravljico zimsko sanjajo
in vanjo pobegnejo.

Gaja Gregorc, 4. b

ČE BI SNEŽINKE PADALE HITREJE

Snežinke padajo,
morda malce zaostajajo.

Morda bi padati morale hitreje,
da do božiča
več snega
zapadlo bi hitreje.

Morda potem snežaki
hitreje bili bi postavljeni.
Morda sneženi gradovi
hitreje napravljeni.

Tako bi bilo,
če snežinke hitreje bi padale.
Ampak lahko nas zasuženi bi plaz!
Snežinke, le počasi padajte
in nikar se ne stopite!
Mi smo veseli,
če počasi padate,
ker vas lahko lovimo.

Patricia Resnik, 4. b

Matic Sankovič, 2. a

Živalske

PAPAGAJ KIKI

Nekega dne se je papagaj Kiki odločil, da bo povabil prijatelje na kosilo. Jedli so puding, jajca, torto, proso, sončnična in bučna semena. Pili so vodo. Ko so šli domov, je začel padati dež.

Matej Pugelj, 2. b

JAKA – MEDVED

Jaka je živel v veliki luknji. Ni vedel, da je medved. Potem se je pogledal v ogledalo in opazil šape. Ugotovil je, da je medo.

Maks Bukovec, 2. b

INLAJT TAJPAN

Inlajt tajpan je najbolj strupena kača na svetu. Poleti je svetlejša. Je zlate barve. Pozimi spremeni barvo. Postane temnejša. Živi v Avstraliji. Z enim ugrizom spusti toliko strupa, da bi lahko umrlo sto ljudi.

Lukas Tristan Nickel Koželj, 2.a

Lukas Tristan Nickel Koželj, 2. a

PES

Pri nas imamo maremsko abruškega ovčarja. Ime mu je Huč. Je zelo velik. Če se postavi na zadnji dve taci, je celo večji od mami. Včasih laja, če pride k nam neznanec. Je dober čuvaj.

Jerca Letnar, 2. a

KOS

Kos med pticami prvi izleže jajca. Ima modro zelenkasta jajca. Gnezdi med vejami. Gnezdo ima narejeno iz posušenih vejic.

Špela Repas, 2. a

KOS

Kos je črn. Ima oranžen kljun in oranžne noge. Kos je semena ali kruh. Kruh je lahko črn ali mešan. Pozimi kos ne odleti v tople kraje.

Liza Oberwalder Zupanc, 2. a

OPICA IN KAPA

Opica je imela kapo. Na kapi je bil gromozanski cof. Ko je kapo dala na glavo, ji je cof kar štrlel. Potem pa jo je začel motiti knof. Kje? Na kapi! Šla je k čevljarju in vprašala: »Ali mi lahko 'odšiješ' knof'?« A ji ni mogel pomagati. Šla je naprej in zagledala slaščičarno in vstopila. Tudi slaščičarka ni znala pomagati. Napotila jo je k šivilji. Opica jo je ubogala. Šivilija ji je 'odšila' knof. Zdaj je bila zadeva rešena. Opica je odšla domov in si za nagrado skuhala fižol.

Tara Kobetič, 2. a

OPICA, KI ZELO RADA JE FIŽOL

Opica Tina zelo rada je fižol. Najraje pa ima fižolovo juho. Nekoč se je zgodilo, da so ji v juho podtaknili česen. Mislila je, da je fižol zanič. Od takrat ima opica Tina najraje banano.

Lorena Lina Perpar, 2. a

Jan Mihelič Naglič, 2. a

ZAJČEK IN VOLK

V gozdu sta živela zajec in volk. Bila sta dobra prijatelja. Vedno sta se skupaj igrala in si v težavah pomagala. Prišel pa je strašen dan, saj je bil volk tako lačen, da je razmišljal samo o tem, kaj bi pojedel. Da bi pojedel zajčka, je razmišljal. Zajček pa je vseeno skakljal po travniku in čakal na prijatelja. Ker volka ni bilo, ga je šel iskat. Volka je našel sredi gozda. Zajčku se je volk zasmilil, zato ga je vprašal, kaj ga teži. Lačen volk ga je hotel pojesti, pa si je v zadnjem trenutku premislil in se odločil, da zajčka ne bo pojedel, ampak se bo z njim raje igral.

Ko si v težavah in ti je hudo, pride prav prijateljeva pomoč.

Samo Mazovec, 2. a

ČUFI V ŽIVALSKEM VRTU

»Uaahh,« se je prebudil Čofi. Pa mu je v glavo šinila misel: »Danes bi pa šel v živalski vrt!« Za zajtrk si je pripravil knof. Na majici pa je imel knof. Na glavo si je poveznil kapo, ki je imela na vrhu cof. Ko je prišel v živalski vrt, si je hotel najprej ogledati opice, nato pa še druge živali. Seveda ni zamudil ur hranjenja. Ko je prišel domov, je pojedel večerjo in je šel spat. Lahko noč, Čofi!

Aleks Andoljšek, 2. a

Miha Gostič, 4. a

BOLHA GRE V MESTO

Bolha gre v mesto,
tam si kupi presto,
potem gre v trgovino,
kupit še rdeče vino.

Steče na igrišče,
lepše kot smetišče.
Toda kaj naj dela,
da ne bo samo sedela?
S prijatelji bo norela.

Katja Turičnik, 5. b

MOJA MAČKA

Moja mačka Pikate
te ves dan špika.
Včasih opraska te po glav',
in naredi mačji mijav.

Ta mačka res je razvajena,
lepote je navajena,
če ji kaj ni prav,
vedno reče mijav.

Miha Judež, 5. b

Skrbimo za okolje in svoje zdravje

BITI MORAM KOT KAPLJICA

Biti moram kot kapljica,
ki bo pristala na polje
in zemlji izpolnila vse želje.

Biti moram kot kapljica za okolje,
da bo vsem bolje.
Biti morate kapljice, kot sem jaz,
in narisali si boste nasmeh na obraz!

Upam, da lepši časi prihajajo!
Ti bodo polepšali zemljo in nebo!

Tinkara Grm, 4. a

JAZ, KAPLJICA

Jaz moram kapljica biti
in čim več narave ohraniti.
Odpadke moram ločevati
in eko knjige brati.

Če kdo z odpadki po gozdu smeti,
mu povej, naj se raje
do sosednjega koša napoti!

Ker ljudje preveč smetimo,
se severni tečaj topi,
zemlja pa obupuje,
se z naravnimi katastrofami maščuje.

Zato se moramo manjkrat
z avtom peljati
in mnogokrat peš okoli pohajkovati.

Ljudje moramo čim več
v naravi biti
in za čisto okolje skrbeti.

Luka Korošec, 4. a

Zgodbe o vodi

KOCKA IN RIBICA

Bil je lep dan in otroci so se igrali zunaj. Kocka je bila žalostna, ker se otroci ne igrajo z njo in zato jim je nagajala. Odprla je vodo. Otroci je niso več marali. Vrgli so jo v vodo. Kocka je dobila prijateljico ribico. Tudi ona je iskala prijatelja. In z ribico sta se cele dneve igrali.

Vit Prusnik, 2. b

BOBER

Nekega dne je živel bober. Šel je k ribniku. Tam je zagledal ribe. Hotel je eno ujeti. Ker pa mu je spodrsnilo, je padel v vodo. Riba ga je ugriznila. Nikoli več ni hotel piti vode.

Vid Centa, 2. b

MEDVEDKU JE VSEENO

Noč je. Medvedek trdno spi. Nenadoma se zbudi. Zaslišal je vodo. Voda teče iz pipe. Medvedku je vseeno. Veverica pride v medvedkovo hišo, prižge luč in zapre pipo. Reče mu, da je voda zelo pomembna. Brez vode živali ne morejo živeti. Skupaj prebereta knjigo o vodi in ugotovita, da je res zelo pomembna. Zdaj bo tudi medvedek vedno zapiral pipo.

Nina Bešter, 2. b

VODA

Včasih si želiš veliko vode, včasih je imaš preveč. Daj drugim ljudem možnost, da ne bodo žejni. Voda je pomembna zate in za druge ljudi. Vedno bodo veseli, če jim pomagaš. Ker če nimaš vode, umreš. Pomagaj tudi živalim.

Ajda Blažič, 2. b

ŽABICA REGICA IN JEZERO

Žabica Regica je nekega poletnega dne skakala po travniku in pela: »Jaz sem majhna žabica, žabica Regica.« Ko je tako lepo pela, je našla jezero in spet zapela: »V jezero bom skočila in se namočila.« In res se je namočila.

Mark Poljanšek, 2. b

ZAKAJ NE SMEM PACKATI PO VODI?

Mala vila se je nekega sončnega dne odpravila na sprehod. Pred sabo je zagledala potoček. Tam je živel vodnar. »Gospod vodnar je zelo prijazen,« se je spomnila mala vila. Nemudoma se je slekla in zapodila v vodo. Na plan je prišel vodnar: »Kaj pa packaš po vodi!« »Ampak, saj sem se samo malo očistila.« »Poberi se, ti čudna reč!« »Ampak jaz sem vila!« »Ja, pa še lulala si! Mm, kaj misliš, da mi je vseeno, če pridejo srne k meni pit umazano vodo!?« »No, prav. Pa grem.« Lepo se je oblekla in odšla. Doma se je lotila branja knjig o vodi.

Eva Brank, 2. b

GIBANJE

Zjutraj vstanem,
si oči pomanem,
se gibat odpravim.

Vsak dan gibam se.
Vsak dan pridno tečem in rečem:
»Gibanje zdravo!
Gibanje telo krepil!
Zato pridruži se še TI!«

Lara Knep in Peter Topič, 4. b

ZOBJE

Zobje? Zobje! Zobje.
Kaj rabijo zobje?
Rabijo zobno krtačko in pasto.
Drugače ne gre.

Mala Maja pri zobozdravniku miži.
Ko pride iz ambulante,
zdravih in lepih zob se veseli.

Miha nikoli ne piha,
ker zobna gniloba mu ne vzame diha.

Gaja Gregorc in Matic Brelih, 4. b

SVEŽ ZRAK

Spomladi, ko ptički pojejo in cvetijo zvončki,
na sprehod gremo z dojenčki,
babcami, dedki, mamicami in očki.
Mamice in očki svoje otroke učijo,
da na svežem zraku zdravje krepijo.

Pozimi lahko delamo snežene angele, sne-
žake ...
Spomladi ležimo v zeleni travi in štejemo
oblake.

Poleti se v vodi namakamo,
pred premočnim soncem se zaščitimo.
Jeseni, ko listi se obarvajo,
griči, hribi in gore nas pokličejo.

PRIDRUŽI SE ŠE TI!
Z DEŽNIKOM ALI BREZ,
NA SVEŽ ZRAK POTEPAT NAJ SE TI MUDI!

Lea Novak in Jan Brojan, 4. b

NA SVEŽEM ZRAKU

Ko domov iz šole prihitim,
takoj na vrt odhitim,
da svežega zraka se nadiham.
Ves dan sem zunaj,
notri le zvečer grem.

Zunaj biti je lepo,
to potrebno je za zdravje in zabavo.
Če si zunaj, imaš več prostora,
lažje se giblješ,
včasih celo na gugalnici se zaziblješ.

Tudi vi bi zunaj morali biti,
gibati se in svežega zraka naužiti,
da boste zdravi, srečni veseli.
Mogoče celo ne boste več predebeli.

Patricia Resnik in Jonida Susuri, 4. b

SADJE

Sadje vsak dan jej,
d**A** tvoje zdravje bo »okej«.
Dobro jutro naj se z jabolkom začne.
Jabolko v tvojem telesu dobre stvari poč-
ne.
»E**n**o jabolko na dan, ...«

J**e**j sadje različno,
k**E**r tvoje zdravje bo odlično!

Carji so tisti,
ki s**A**dje jedo,
Raznim boleznim se izognejo.
S**k**rbi za zdravje,
K**o** še lahko,
O**s**tani zdrav tako.

Teja Žura, 4. b

ZA ZDRAVJE

Vsako jutro David zgodaj vstane,
umije si zobe,
brž peš v šolo odhiti.
Pri športni vzgoji pridno telovadi,
razgibalne vaje vedno naredi.
Popoldne s prijatelji košarko igra,
koše zabija, kar se le da.

Eva Pogačar in David Sušnik, 4. b

ŠPORT

Š**p**ort je zdrav!
Š**p**ort je igra,
ki mišice krepí.

Ker bomo zdravi in močni,
dvignili in spremenili bomo ta svet.
Zato računalnike ugasnimo,
se športu in rekreaciji posvetimo.

Žan Orehek in Matic Vrenjak, 4. b

Tilen Skala, 4. a

SADJE

Sadje zdrava hrana je.
To velja za vse ljudi.
Z vitamini nas oskrbuje,
za prebavo dobro ga telo potrebuje.

Sadje zdravo tudi za živali je,
rade ga imajo skoraj vse.

Jej sadje vsaj 5-krat na dan!
Tvoje telo ti hvaležno bo vsak dan.

Manca Hribar in Matic Ules, 4. b

URA

Ura teče, nič ne reče.
Čas hiti,
zdaj podnevi,
zdaj ponoči se mudi.

Ko pa ura ustavi se,
naše oči se vanjo uprejo,
saj nikamor več ne teče,
samo še stoji.

Čas pa samo beži
in k nam starost prihiti.
Zunaj, znotraj nas,
vseposod.

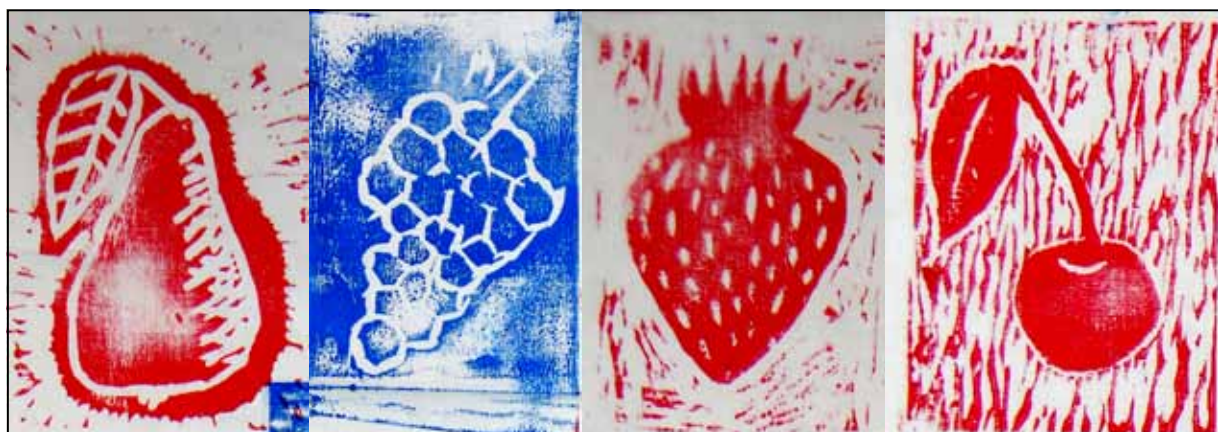
Jan Leben, 8. A

SANJE

Sanje so lahko rožnate,
lahko pa so rdeče.
Če so rdeče,
prekipevajo od sreče.

Sanje so lahko kakor roža veneča,
če nad nas dviga se oblak,
trepetava vsaka sveča,
in spuščata se mrak.

Andrej Fatur, 6. b

Likovno snovanje 3

SANJE

Sanje so rožnate, rdeče
so zabavne, žalostne in smešne,
so kot zvezde se svetleče.

Na oblakih se lovijo
in čakajo ljudi,
ki spanca ne zamudijo,

So velike, majhne,
vseh starosti,
vsem se meša od njihove norosti.

Nihče ne ve,
če sanje govorijo,
vedo le,
da zmešnjavo naredijo.

Po navadi se vse lepe sanje zbudijo spomla-
di,
takrat vsak človek sanja o sladki čokoladi.

Ko sanjam zgodb zmanjkuje,
v glavi močno dežuje,
a ko novo zgodbo dobijo,
ti takoj v glavo priletijo.

Tara Kankaraš, 6. a

MOJ DOM

Moj dom je tam,
kjer sem se rodila.
Moj dom je tam,
kjer se prvih korakov sem naučila.

Na zelenih gričih,
kjer je trta posajena,
ki jeseni z zreliimi grozdi je obdarjena.

Tam je moj dom,
kjer toplo sonce zaide
in luna v pozdrav se mi nasmehne.

Lucija Šimenc, 4. a

SPOMIN

Spomin je dokaz
za zgodovino.
Nič ni pozabljeno,
čeprav je minljivo.

V spominu ohranimo
skoraj živ obraz.
Ne izbriše ga
niti kraj, niti čas.

Spomin nam pomaga
spraviti glas
v nepozabo
vsaj za kratek čas.

Ko pa spomin zbledi,
kmalu spusti se mrak,
noč se zgosti
in v spominu ostaneš ti.

Manca Blažinčič Osenk, 8. c

SPOMIN

Spomin je dokaz
za zgodovino.
Nič ni pozabljeno,
čeprav je minljivo.

V spominu ohranimo
skoraj živ obraz.
Ne izbriše ga
niti kraj, niti čas.

Spomin nam pomaga
spraviti glas
v nepozabo
vsaj za kratek čas.

Ko pa spomin zbledi,
kmalu spusti se mrak,
noč se zgosti
in v spominu ostaneš ti.

Manca Blažinčič Osenk, 8. c

IGRA

Igra je prav luštna zver,
ko zaigraš se,
je nemir.
Vsi veseli direndaji
so se usedli in igrali.

Laura Šinkovec, 5. b

Katja Stržišar, 4. a

DOM ŠTRK

Na nogometno igrišče smo pritekli
in žogo brcali naokoli,
dokler učiteljica ni prišla.

Košarko smo igrali
in se zraven smejali.

Zjutraj smo vstali
in se še razigrali,
dolgo smo hodili
in se zraven lovili.

V telovadnici smo se igrali
in se še smejali.

Martinčke smo lovili,
drugi pa so se s kanujem vozili.

Klemen Jazbec, 5. b

MORJE

Morja res se veselimo,
med počitnicami tja odhitimo.
Tam lovimo se po vodi,
namesto da posedamo v svoji sobi.

Na morju radi plavamo
ter se pogovarjamo,
kdaj zgradili bomo grad
in splezali v prepad.
V prepadu smo veseli
Na ves glas zapeli.

Ko pa nazaj pridrvimo,
se poveselimo in pogostimo,
našli smo raka
in starega pirata.

Ko odidemo domov,
se ne bojimo več valov.

Blaž Kovačič, 5. b

Taja Slana, 4. a

DOM

Dom je en sam,
o njem nihče ne dela reklam.

Ko prideš domov,
se na kavču spočiješ,
v kopalnici se temeljito umiješ,
v kuhinji si malico pripraviš,
v sobo se spat odpraviš.

Doma si ne more privoščiti vsak,
še posebej ne tisti,
ki je siromak.

Zato bodimo srečni,
da v domu živimo
in da lepo življenje si gradimo.

Tinkara Vogrin, 4. a

PRIJATELJ

Veliko se smejim,
ko s prijatelji norim.

Vozimo se s kolesom
in skrivamo se pod drevesom.

Za žogo se podimo
in po travi se lovimo.

Pa pokliče mama me,
da konec igre je.

Tilen Skala , 4. a

**DECEMBRSKA
PRIČAKOVANJA**

Novo bliža že se leto,
prej še božič,
oh, presneto.
Ne pozabi dobrih mož,
ti dostavijo darove ti,
osrečijo pa mnogo vseh ljudi.

Bela odeja
pa naj prekrije daljni hrib
ter preplete iz srca se preja,
da pospeši zvezd utrip.

Vzemimo zdaj si čas
za užitek in veselje.
Pove nam znotraj glas,
da dobrota naj izpolni
sočloveku želje.

Misel teče; čas mineva,
novo je leto znova in znova ...
Vzdušje pa za roko te prijema
in objema te močno.
Ko obišče še tebe,
podaj mu roko ...

... zaželi božič lep in bajen,
v letu novem pa sladko ...
Pusti okraske, darila ...
želi le znancu,
da ima se lepo ...

Timotej Jerman, 8. a

Kaja Prelovšek, 5. a

NA SVETI TROJICI

V nedeljo sem šla z družino na izlet na Sveto trojico. Imeli smo se zelo lepo. Videli smo graščino, ki se imenuje Stari vodnjak.

Pošiljam vam lep pozdrav.

Monika Grabnar, 2. a

KAJ ZNAM ŽE SAM?

Sem Nejc. Hodim v 2. razred. Že celo šolsko leto hodim v šolo sam. Sem zelo pazljiv. Hodim po pločniku, cesto prečkam na prehodu za pešce.

Nejc Kofol, 2. b

Ime mi je Matej. Imam sestrico Manco. Sam znam skuhati kavo. Sam pripravim pribor za kosilo. Sam pišem domačo nalogo. Sam se tudi oblečem.

Matej Pugelj, 2. b

Moje ime je Eva. V vodo znam skočiti na glavo. In plavati hrbtno ter tudi vrtavko. V vodi zelo uživam, kot prava ribica.

Eva Brank, 2. b

Lara Rajhard, 4. a

MOJ PROSTI ČAS

V prostem času se rad igram z lego kockami, avtomobilčki in šahom. Včasih berem knjigo in rešujem Čukca. Ko je lepo vreme, se vozim s kolesom. Igram tenis in nigolet. Zvečer gledam risanke.

Nejc Cafek, 2. b

Kadar je sončno vreme, svoj prosti čas preživim zunaj. Rada rolam in kolesarim. Če pa je slabo vreme, rišem ali gledam televizijo.

Manca Turšič, 2. b

Ko imam prosti čas, grem najraje ven in igram košarko. Rad igram tudi nogomet. Ko je zunaj slabo vreme, sestavljam Lego kocke. Zelo rad igram tudi igrice na računalnik. Poleti, ko je vroče, pa se hladim zunaj v bazenu.

Jan Knep, 2. b

V prostem času rad hodim h Kamniški Bistrici. Večkrat se tudi vozim s kolesom. Najraje pa igram šah in se igram s kockami z mamico in očijem.

Andriy Pasichnyk, 2. b

Jan Pajtak, 4. a

Skrbimo za okolje in svoje zdravje

KAJ VSE DIŠI, SO RAZMIŠLJALI UČENCI 7. b-RAZREDA

Ko pridem domov in se uležem,
me kuža pozdravi hov, hov!

Vendar on ne diši,
pravzaprav smrdi,
ampak zame diši
najlepše na svetu –
bolj kot torta pravkar pečena.

Polona Maja Repar, 7. b

Katja Stražičar, 4. a

Kaj vse diši?
Diši pomlad,
diši tudi naravni zaklad.

Nekaterim diši pokošena trava,
ki jo je sosed pokosil,
nekaterim diši tudi bencin,
da lahko pritiskajo na plin
in hitro naprej odhitijo.

Meni ne diši ne trava ne bencin,
meni najbolj na svetu diši moje dekle,
saj pomeni mi vse.

Anže Homar, 7. b

Meni diši poletni dan,
ker je tako veselo nasmejan
in s soncem obsijan.

Diši mi tudi sveža ljubezen,
ker ni taka kot bolezen,
v ljubezni zboliš
in če imaš srečo,
nikoli ne ozdraviš.

Ljubezen je kot čokolada,
tako mehka in hrustljava,
da se samo zaradi nje počutiš kot oblak,
toda ne teman in težak,
ampak zelo zelo puhast in mehak.

Diši mi ljubezen,
diši čokolada ...
pa tudi jagod se ne branim,
saj z njimi tudi vas omamim.

Diši mi ljubezen,
po ANG love,
& po FRA amour ...
pa saj ni važno,
v katerem jeziku je,
vedno isto občutite.

Urša Koželj, 7. b

Katja Stražičar, 4. a

To, kar meni diši,
je nekaj čudovitega.
Ni jed.
Ni predmet.
Je nekaj čisto posebnega
in ko to začutiš,
se ti v glavi zvrsti
zaradi sladkega vonja ljubezni.

Neža Leben, 7. b

Kaj vse diši?
To zanima me.
Mogoče ati, ko na terasi kadi,
mogoče palačinke, ki ji babi na mizo prinese,
ali pa vonj po cimetu, ki prihaja iz kuhinje.

Ne vem,
mogoče pa kaj smrdi.
V kopalnici, če bratranec v stranišču vode ne
spusti,
ali pa dim, ki iz avta ven puha,
ali cela banana, ki sredi kuhinje leži.

Ne vem,
ampak kar smrdi, to nisem jaz,
in kar diši, to nisi ti,
to je le vonj ali počutje,
ki čez nas pride in gre daleč stran.

Nina Lamberšek, 7. b

Diši mi čokolada, ki
je moja večna razvada.
Dišijo mi špageti,
lahko se kosajo s sojinimi polpeti.

Diši mi nebo brez oblakov
in drugih deževnih znakov.
Diši mi pomlad,
ker se spomladi počutiš mlad.

Smrdi pa mi pokakana otroška plenica
in žalostna nenasmejana lica.
Smrdijo mi tudi lažnivci
in vsi drugi vsiljivci.

Romana Košenina, 7. b

Kaj vse diši?
Le kaj, se sprašujem,
in zakaj?

Saj vem!
Hrana diši
in zato kuharje obožujemo vsi.

Diši cvetje
in kostanj,
ki ga veeverice spravljajo
v svoje zavetje.

Dišijo rastline
in živali
in razne maline.

Vse diši.
Na svetu res lepem
živimo mi.

Jan Rode, 7. b

Kaj vse diši?
Diši poletje
kakor sosedino cvetje.

Diši sladoled,
ki ga jem samo polet'.
Diši čaj od mame,
saj ga z ljubezniijo skuha zame.

A nič kaj ne diši mi šola,
ker je tam vedno slaba »vola«.

Žiga Capuder, 7. b

Diši denar,
ki vsak ga rad zapravlja,
diši poletje,
diši pomlad.

Diši tudi šola?
O ne in ne!
Šola smrdi,
sploh pa takrat,
ko slabo oceno dobim.

Sadije Ajazaj, 7. b

Diši mi zelena,
ker se rima na rumena.
Včasih mi zadiši čokolada,
ker jo ima zelo rada.
Dišijo mi špageti,
ker niso kotleti.

Dišijo mi lepe ocene.
Ko jih dobim,
me nihče ne prizadene.
Vedno me razveselijo,
mi lepši dan naredijo.

Špela Okorn, 7. b

Včeraj sem premišljevala,
kaj vse mi diši.

Meni diši dobra ocena.
Diši tudi gobova juha,
kadar se kuha,
ali pa tista velika debela jagoda na našem
vrtu,
diši tudi teta,
ko pride na nedeljsko kosilo,
prav tako pa psiček Piko,
ki veselo skoči mi v naročje.

A najlepše dišiš meni ti,
ko mimo mene na šolskem dvorišču se ti
mudi.

Tina Jeretina, 7. b

Kaj diši?
Mmm, iz kuhinje dišijo makaroni
s smetanovo omako,
diši tudi parfum Puma,
vendar ne enako.

Malo manj diši mi šola,
saj se je treba močno truditi
in iz dneva v dan učiti.

Diši mi tudi zabava,
kjer se moja glava spočije
in se nore glasbe naužije.

Manca Košir Vidergar, 7. b

Diši mi pica,
ne dišijo mi cigarete.
Diši mi AXE,
ne diši mi učenje.
Diši mi čokolada,
ne diši mi sadje.

Diši mi vse,
kar dobro mi je.

Gašper Novak, 7. b

Kaj vse diši?
Diši puding,
diši cvetje,
ko se vrne poletje.

Diši tudi mama,
z njo nikoli nisem sama.
Diši tudi zima,
ko k nam prikima.

Kaj vse smrdi?
Smrdi mi slaba ocena,
saj ni veliko vredna,
smrdi mi učenje,
saj je pravo mučenje.

Maja Gnidovec, 7. b

Diši mi omaka,
ki v kuhinji se kuha.
Diši mi parfum,
ne diši mi rum.

Diši mi rumena,
ker se rima na zelena.
Včasih mi zadiši pouk,
če učiteljica naredi kakšen pok.

Je pa nekaj,
kar mi vsak dan ne diši.
Nima vonja,
je bolj dolžnost,
pospravljanje mi smrdi.

Tinkara Cerar, 7. b

Od ljubezni do ljubezni

Tinkara Vogrin, 4. a

BIL SI MOJ

Bil si moj,
rada sem te imela,
zate sem živela.

Ljubila sem te,
a ti mene ne,
ko si videl njo,
si me pozabil.

Ona je kriva,
da izgubila sem tebe,
ljubezen mojega življenja.

Zdaj te ni,
a ljubim te.
Zate bi dala vse.
Prosim te, prosim,
vrni se, <33 ljubezen moja.

Laura S. R. in Ines K., 7. c

BIO SI MOJ

Bio si moj,
volela sam te,
za tebe sam živjela.

Volela sam te,
a ti mene nisi,
ko si video nju,
mene si zaboravio.

Ona je kriva,
da ja sam te izgubila,
tebe, ljubav moga života.

Sada te nema,
a volim te.
Za tebe bi dala sve.
Molim te, molim,
vrati se kod mene, <33 ljubavi moja.

Prevedla: Ines K., 7. c

SAMOTA

Samota je sama – daleč naokrog,
Takrat si sam z mislimi
in hodiš – daleč naokrog.

Samota si svoje misli izbira,
daleč pogled upira,
kadar v svojem svetu je
in svoje življenje zapira.

Pred prijatelji beži
in ne govori resnice,
ker svojo ljubezen na drug način išče.
Ne ozira se naprej samota,
zaprta je sama vase in čaka,
da se ji prvi cvet pokaže.

Samota tava in tava,
pokrita z mrzlo je odejo,
tone in tone,
vedno bolj samotna je.
Samota ni čarovnija,
a je mirna in zbrana,
vedno bolj je zaspana
in je sama.

Žalostno upira pogled nazaj,
gleda zvezde in čaka na raj,
a samota nima refleksa,
vedno je enaka,
zgrudi se na tla
in joče v nebo,
ki vedno bolj prekrito je s krvjo.
Za trenutek nekdo zmoti jo,
nekdo, ki tvojih mislih je zelo,
takrat si vesel, da nisi več sam,
saj prijatelj pri tebi je vsak dan.
Ko skupaj sta sama in sta vesela,
se bo vajina doba začela.

Zdaj samote več ni,
zdaj prva prava
LJUBEZEN SE RODI.

Gabi Kumek, 8. c

SAMOTA

Včasih samota v človeku bedi,
to je takrat, „ko so daleč poti,
da roka v roko ne seže.“

Samota je žalost, tišina,
takrat, ko ni dragih,
ljubezni – sivina.

Pokoplje lahko
nas puščoba neznosna
in včasih ljudi
zlahka iztiri s poti.

Ne pusti sanjam, da zbledijo,
prepusti se usodi,
da te vodi k svetlobi
proč iz slepe ulice osamljenosti.

Zato naj te osreči dvojina,
ko sežeš v toplo roko,
ljubezni – milina.

Tako le odpri
roke, oči ...
za srca dva
in nove poti!

Timotej Jerman, 8. a

LJUBEZENSKA PESEM

Naenkrat ga zagledam.
Je to on? Ja, on je.
Me gleda, prihaja k meni,
kaj naj rečem?
Živijo ... Kako si?

Mateja Ficko, 7. c

IZMIŠLJENI DNEVNIK SEDMOŠOLKE

Ponedeljek, 18. 1. 2010

Po enem tednu bordanja v Avstriji sem spet v šoli (mučilnici). Zgleda, da nisem edina, ki nima pojma o tem, kaj se učimo, saj je v naš razred prišel nov učenec. Ime mu je Denis. Ima svetlo rjave lase, malo daljše in prečudovite modre uči. Zraven mene sedi pri matematiki, angleščini ter nemščini. Danes imava skupaj samo angleščino. Spregovorila nisva niti besede, ker me je preveč sram, njega pa zgleda tudi ... Popoldne sva šli z Lucijo v kino gledat film Avatar. In kar naenkrat se pred mano pojavi on. Srce mi je začelo hitreje biti. Čudim se, da nisem omedlela. Po tistem ga nisem več videla. Doma sem premišljevala o njem in samo o njem. Začela sem brati knjigo Nijura, ker se mi je od Denisa že skoraj čisto zmešalo.

Torek, 19. 1. 2010

Danes me je Denis vprašal, kje je WC. To pa je seveda vse, kar sva spregovorila (zraven štejem še svoj odgovor). Drugače pa se mi samo smehlja, jaz pa njemu nazaj. Doma smo se skregali, ker sem prišla pozno domov iz šole. Pa kaj morem, če sva šli z Lucijo v Špara ... (samo tega jim nisem povedala, ampak sem rekla, da sva z učiteljico nekaj delali za raziskovalno nalogo). Vem, da to ni prav. Samo včasih se moraš pač malo zlagati. Cel dan sem premišljevala o Denisu. Upam, da tudi on misli name. PROSIM!!!

Sreda, 20. 1. 2010

OMG!!! Ne morem verjeti, da moj Denis hodi z Majo!!! Najrajši bi jo kar ubila!!! Zdaj ga sploh ne pogledam več, čeprav še zmeraj ves čas mislim na njega in sem popolnoma nora nanj. Doma sem se zaprla v sobo in cel dan prebila v njej ter razmišljala o Denisu. Prebrala knjigo Nijura. Zelo mi je všeč. Mogoče bom kdaj napisala kakšno takšno knjigo. Upam!!!

Četrtek, 21. 1. 2010

V šoli je pravo mučenje. Denis me je vprašal, če sem dobro, jaz pa sem mu, ne da bi ga pogledala, rekla »Ja«. Pri angleščini smo se morali pogovarjati v parih. Vsakič, ko sem ga pogledala, so se mi oči zasolzile ... on pa se je čisto normalno pogovarjal. Opazila sem le, da je bilo tudi njemu malo nerodno. Ne morem verjeti, da se mi to res dogaja!!! Res sem zaljubljena. Tudi doma je naša komunikacija čisto na psu, saj se jaz nočem z nikomer pogovarjati.

Pesem za mojega Denisa:

O, Denis moj, moj Denis,
kje si zdaj, pogrešam te,
nekoč bova le jaz in ti, le ti in jaz,
pridi k meni nazaj, pa videl boš zakaj,
ti si moja ljubezen, ti si moj vse.
O, Denis moj, moj Denis.
Ljubim te. <33

Petek, 22. 1. 2010

To, to, to!!! Maja je pustila Denisa, tako da je zdaj spet prost zame. Pri angleščini sva se ves čas pogovarjala, malo sem ga tudi tolažila. Jutri imamo športni dan. Lahko izbiramo med plavanjem, sankanjem, smučanjem itd., jaz sem izbrala plavanje, tako kot Denis. Doma sem poiskala najlepše kopalke, kar jih imam ...

Nika Grošelj, 7. c

LJUBEZEN

Ko si zaljubljen,
se ti vse smešno in trapasto zdi
in misliš,
da se zemlja okrog tebe vrti.

Ko si zaljubljen,
med oblake se podaš
in tistega najraje
med vsemi imaš.

Ljubezen je res prava stvar,
ki popelje te v raj.

Zaljubljen biti je lepo,
a takrat ti je hudo,
ko se moraš posloviti.

Katja Stražiščar, 4. a

BOLEČINA

Čedno dekle,
modre oči,
angelski obraz
ji kar zažari,

lepi lasje,
še lepši zobje,
svetlikajo se
kot zvezdice vse,

pride do nje,
muca mu jezik poje,
žalosten se odpravi domov,
ker izgubil je svoj ulov,

razparano srce,
žalostno leži,
kakor da ljubezni več ni.

Maruša Možina, Jerca Vidergar
in Ema Pipp 8. c

ŽABJI KRALJ

Nekoč pred davnimi leti,
ko nekateri bili so zakleti,
živel je žabji kralj.
Iskal prelepo je kraljevo hčer,
da bi jo poprosil za poljub,
ki bi mu ga dala,
brez ničvrednih obljub.
Kralj našel je princesko,
ki ga je poljubila,
z njim svojo strast je delila
in tako sta se poročila.
Žabec tako postal je kralj
in s svojo ženo –
vsemogočni vladar!

Urša Koželj, Manca Košir, 7. b

LJUBEZEN POMLADI

Ko pomlad se prebujajo
in sneg se topi,
trava zeleni
in drevje cveti.

Zjutraj zaspan
v šolo hiti,
znanja željan,
rad se uči.

Rdeča so lica,
se ona smehlja,
se jezik zatika,
rada ga ima.

Spomladi toplo je
in ptički pojo,
rože so zanjo,
poljub na roko.

Jure Andrejka, 8. a

SOVRAŽIM TE

Ko zagledam te, slabo mi postane, sovražim te.
 Ko spomnim se nate, v glavi se me zvrsti, sovražim te.
 Tvoje oči, usta tvoja.
 Vse na tebi se mi gabi, sovražim te.
 Ti in tvoji prijatelji, vsi enaki ste, sovražim te.

Tina Juhant, Lina Tartara, 9. b

KRIK

Včasih, ko se mi zgodi krivica,
 bi kričala.
 postanem solz kraljica,
 ki pa ni preveč zala.

Kričala bi,
 ves dan, vso noč.
 Ne on, ne ti.
 Po čemer hrepenim,
 ni pomoči.

Kričim v sebi,
 na ves glas.
 A pazim,
 da ne bi noben glas
 prišel do vas.

Včasih trpim.
 Rada bi kričala.
 Grem spat
 in se spet zbudim,
 a želja je ostala.

Ko ni nikogar doma,
 kričim.
 Na ves glas.
 Ničesar ne vidim
 in tako je,
 kot bi se ustavil čas.

In krik zamre.
 In se spomnim.
 In vse tegobe
 so le še bled spomin.

Ana Fatur, 8. b

KAKO PESEM ŽIVI

Tam, kjer pesem živi,
 se vse spremeni.
 Ko stopiš v travo,
 te dvigne na glavo.

Nota te čaka v vrsti,
 koraka, pride na mesto,
 gre skupaj s tabo čez cesto.

Laura Šinkovec, 5. b

Lukas Tristan Nickel Koželj, 2. a

Bogata je naša domišljija

PALČKI PISKALČKI

Včeraj so me obiskali palčki Piskalčki. Sploh nisem mogla zaspati. Premetavala sem se po postelji. Nato pa sem zaslišala piskanje. Palčki Piskalčki so zapiskali uspavanko in potem sem zaspala.

Natalija Gorjup, 2. b

Spala sem v postelji, potem sem se zbudila in nisem mogla zaspati nazaj. Zaslišala sem glas trobente. Bil je palček, čisto majhen palček. Trobil je in trobil, pa kar ni mogel nehati. Vprašalal sem ga, zakaj tako trobi. Palček pa je tako trobil, da me še slišal ni. Zakričala sem, a je še vseeno trobil. Imela sem ga zadosti, zato sem samo še čakala, da bo nehal. Končno je le nehal. Zato sem ga še enkrat vprašala, kako mu je ime. Palček je molče stekel skozi okno in nikoli več ga nisem videla. Ves čas sem se spraševala, kako mu je ime. Pa sem ga začela klicati kar palček Piskalček.

Nina Bešter, 2. b

NIMA NASLOVA

Jaz sem Tibor. Z atom sem zgradil raketo. Z njo sem poletel v vesolje. Ata je šel zraven. Letela sva, ko kar naenkrat zaropota! Sem rekel: »Mogoče nama je zmanjkalo goriva.«
Mimo prileti kanta z gorivom. Pobereva jo in že se bližava Luni. Drugačna je, kot jo vidim z Zemlje. Okrogla je, na Zemlji pa je polovična.

Ko pristaneva na Luni, se spustiva iz rakete in nabereva kamenje. Odneseva ga na Zemljo. Ko pristaneva, nama vsi ploskajo, ker sva bila tako pogumna. Vsakomur podariva en kamen.

Tibor Koderman, 2. a

KDO JE TREBUHLJAČ?

Tisti, ki ima velik trebuh,
sladkarije vse poje,
najljubši pa mu je filodendron.

Tara Kobetič, 2. a

Daniel Hribar, 2. a

TREBUHLJAČ

Trebuhljač živi v majhni hišici sredi gozda. Gozd je majhen. Trebuhljač vsak dan teka po gozdu in nabira listje. Potem ga nese domov. Doma si iz listov naredi posteljo. Postelja je udobna. Trebuhljač pripelje prijatelje in se igrajo in jedo bonbone. Pa ne samo to, tudi pomaranče, češnje, banane in grozdje.

Liza Oberwalder Zupanc, 2. a

ČRKA D

Črka D je zelo pomembna črka. Če bi jo škratje pojedli, ne bi bilo več besed: dež, dežnik, dama, dinozaver, darilo, delfin, debeluh, denar, dihur, domorodec, duh ali država. Dopust brez črke D bi lahko postal popust.

Lukas Tristan Nickel Koželj, 2. a

Urh Švigelj, 4. a

Učenci 3. a-razreda so pisali pravljico, ki se je začela takole:

NEKEGA DNE SO BILE VSE OVCE NA DRUGEM BREGU

Pastirček je ovce odpeljal domov. Doma je zaprl ovce v hlev. Zvečer je šel v hišo. Kmet ga je vprašal, če so vse ovce zdrave. Pastirček je rekel, da so, in šel spat. Zjutraj mu je kmet pripravil zajtrk. Ko ga je pastirček pojedel, mu je kmet plačal. Zadovoljen je odšel domov. Ko je prišel domov in očku pokazal denar, sta veselo živela do konca svojih dni.

Klara Korošec, 3. a

Pastirček je ovcam zapiskal s piščalko. Ovce je zvečer zaprl v hlev. Gospod kmet je zvečer opazil, da v hlevu manjkata dve ovci. Kmet je zbudil pastirja iz njegovih lepih sanj. Povedal mu je, da dve ovci manjkata. Rekel je, da ju mora poiskati. Pastirček je poiskal ovci in videl, kako sta se parili. Čez dva meseca je ovca skotila eno leglo. Pastirček je hitro poklical kmeta. V zahvalo je dal kmet pastirčku dve ovci. Lepo se mu je zahvalil in odšel. Doma so se razveselili, ker je prinesel dve ovci. Zdaj je te pravljice konec.

Maša Krpič Korošec, 3. a

Pastirček je ovce varno pripeljal domov. Zvečerilo se je in pastirček, ovce in kmet so odšli spat. Ena ovca pa ni in ni mogla zaspati. Odšla je v pastirčkovo sobico in se stisnila k njemu. Ko je zjutraj posijalo sonce, se je ob ovčki zbudilo jagnje. Ko se je ovca zbudila, je opazila, da njenega jagenjčka ni več. Pogledala je v nebo in ga zagledala, ko se je igral z drugimi jagenjčki. Nato je še sama poletela, za njo pa ostala čreda. Vsi so bili srečni. Še danes lahko na nebu vidimo oblake v obliki ovčk.

Kim Veršnjak, 3. a

Pastirček je ovce pomiril, saj so bile vse prestrašene. Skupaj so se odpravili h kmetu. Kmet je bil tako vesel, da je pastirčku dovolil, da lahko eno noč prenoči pri njem. Pastirček je ovce spravil v hlev in se odpravil spat. Ponoči je pastirček zaslišal nenavaden zvok. Preštel je vse ovce in ugotovil, da ena manjka. Hitro je stekel do brvi in opazil ovco, ki se je utapljala. Skočil je v vodo in ovco rešil. Kmalu zatem je prišel kmet in pastirju obljubil hčerino roko. Srečno sta živela do konca svojih dni.

Meta Martinec, 3. a

KRALJ BUM

Kralj Bum se je začel dolgočasiti.

Imel je vse. No skoraj vse. Ni imel žene, ne sina in ne hčere. Ni imel družine. Rožicine pesmi mu niso bile več všeč. Naveličan je bil vsega, čisto vsega! Kralj Bum si je rekel: »Živim bogato, sem debel, sem dober kralj, ampak nimam dobre družbe. Kaj naj naredim?« Nato je dobil idejo! Šel je v trgovino z živalicami ter kupil pet zlatih ribic. Prva je bila Plavutka, druga Zlatka, tretja Pikica, četrta Ukica ter peta in najlepša Zlatica. Z ribicami se je zelo zabaval. Ampak brez avstralskih paličnjakov ne gre. Zato je spet šel v trgovino po dve samici. Ime jima je bilo Ajsy in Frizzy. Bili sta mu zelo všeč. Ampak ribic in paličnjakov ne moreš božati, zato je kupil mucko Hermiono in psičko Ginny. Imel je slona Slončka, geparda Gea, konja Maksa ...

Na koncu kralj ni bil več žalosten, saj je imel CEL živalski vrt.

Anja Škarja, 4. a

PALČEK BRANE

V vrtni uti,
na koncu trate,
živi naš palček Brane.

Nikoli ne joka,
nikoli ne spi,
zato pa veliko govori.

Pove vse mogoče,
od novic do neresnic.

Rad ima sončne dni,
ob deževnih pa samo spi.

Ima veliko prijateljev – zbirateljev.

Najljubši mu je Dane,
ki ga vsako leto s kosilnico zadane
in nato objame.

Zime se razveseli,
saj sneg dobi,
in lahko spi.

Anja Škarja, 4. a

Tibor Koderman, 2. a

BREZA

Breza, breza smotana,
zakaj si to storila?

Ker ste bili preglasni,
hočem mir, hočem mir.

Prav, bomo tiho,
Prav, bomo tiho.

Timjan Ješelnik, 6. a

BREZA

Pred šolo je breza, ki gleda v učilnico, v kateri ima šesti razred slovenščino. Šesti razred je zelo glasen, breza pa hoče imeti mir. Nekega dne je imel šesti razred spet slovenščino in spet so se drli. Breza je bila zelo jezna in je prosila veter, naj odpihne njene liste v okna. Veter ji je ustregel in šesti razred se je zelo ustrašil. Nato pa so se spet drli. Še enkrat je breza prosila veter, naj odpihne vejo in razbije okno. Ves šesti razred je stekel iz razreda. Breza je bila zelo vesela, ker šestega razreda en teden ne bo v šolo. Kmalu zatem pa ji je postalo dolgčas, ker ni mogla nagajati šestemu razredu. Tudi učenci so se dolgočasili brez breze, zato so komaj čakali, kdaj jo bodo spet lahko opazovali skozi okno učilnice. Vendar so se bali, da bo spet razbila okno. Zato so odšli do nje in jo vprašali, zakaj je naročila vetru, naj razbije okno. Breza jim je odgovorila, da zato, ker so preveč glasni.

In od takrat je šesti razred bolj miren.

Timjan Ješelnik, 6. a

Tilen Skala, 4. a

NAJVIŠJA SLOVENSKA GORA TRIGLAV

Nekje daleč za čarobnim gozdom je stal grič v obliki čarobnega stolpa. Kar je tudi bil. Nekega dne se je mlad čarovnik Nik, ki je stanoval v stolpu sprehajal ob čarobnem gozdu. Tam pa je srečal dobro vilo, ki mu je pokazala pot do vhoda v podzemlje. V njem je domoval zmaj Triglav. Ko ga je čarovnik ukrotil, ga je odpeljal v čarobni stolp in tam ga je poskušal spremeniti nazaj v človeka. To se mu ni posrečilo. Tedaj je zmaj narasel in okamenel. In zdaj ima Slovenija svojo najvišjo goro Triglav.

Jakob Centa, 4. b

PALČEK BINE

Palček Bine je imel zelo rad cvetlice. Najraje je imel cvetlico marjetico. Nekega dne jo je šel poiskati. Našel je vse druge cvetlice, le marjetice ne. Potem je za nekaj časa zadremal za drevesom. Ko se je prebudil, je zagledal rožo. Mislil je, da je marjetica. Toda bil je tulipan. Vstal je in šel dalje. Kmalu je zagledal travnik, poln marjetic. Začel jih je nabirati. Zavil jih je v šopek in jih odnesel mami Maji.

Mama Maja je bila zelo ponosna na svojega palčka Bineta.

Matej Pograjc, 4. b

PALČJA CVETLIČARNA

Nekje daleč, daleč v črnem gozdu je stala revna hiška. V njej je živel palček Cvetličko.

Imel je tudi nenavaden vrt. Ko je ugotovil, da ima lahko cvetličarno, je takoj odšel nabirati material. Najprej vejice, eno za drugo. Potem liste, po tri naenkrat. Nato kovinske zamaške.

V enem dnevu je bila cvetličarna zgrajena. Ko je bila zgrajena, je postala največja in najlepša cvetličarna v gozdu.

Jakob Centa, 4. b

ČAROBNA LIPA IN PRELEPA NAJSTNICA

... spet sem stala pred ogledalom in razmišljala, kako bi lahko postala lepša. Na sebi so me zelo motili mozolji, saj sem stopila v puberteto, in tudi s prekomerno težo sem se velikokrat obremenjevala. Spominjam se zgodb in pripovedi babice in učiteljice o princeskah, ki so bile zelo lepe, kar me še bolj žalosti, saj princeske in kraljične imajo fante, jaz pa sem le v svoji sobi ždela in razmišljala o svojem princu. Nikoli se ni zmenil zame, zato sem bila še toliko bolj razočarana. Gotovo je kriva lepota, sem se vsak dan prepričevala. A tisti večer je bil nekaj posebnega. Bil je tako čaroben in drugačen. Jaz pa sem bila zelo samozavestna, kar se mi je dogajalo bolj redko. Zvečer nisem zaspala. Ker sem se spomnila enega izmed trikov za lepoto, sem hitro vstala iz postelje in odšla v našo lepo vas. Sredi vasi je stala lipa, okoli nje pa 16 kamnitih stolov. Usedla sem se na enega in razmišljala o starih prigodah in pripovedih te čarobno lepe lipe. Potipala sem svoj obraz, bil je ves pikčast in hrastav. Odločila sem se, da poskusim in polepšam sebe. Tako sem stopila do lipe in jo objela. Bil je res lep objem, čutila sem, kako se dogaja nekaj čarobnega. Po nekaj minutah sem lipo spustila. Na obrazu se ni spremenilo nič in takoj sem vedela, kaj moram še narediti. Utrgala sem vejico in jo zažgala. Med gorenjem se je nekaj zaiskrilo, a zgodilo se ni nič. Ko je palčka pogorela, sem pobrala pepel. Vsa navdušena sem stekla domov. Začelo se je že daniti, zato sem se potihoma spravila v svojo sobo in se zarila v posteljo. Zaspala sem v trenutku in se zbudila šele na dan svetih kraljev. Mami in oči sta bila preplašena, saj me nikakor niso mogli prebuditi in so mislili, da je konec z mano. Ko sem se končno zbudila, so bili vsi presrečni. Jaz pa sem bila povsem zmedena. Ura je bila pol polnoči in spomnila sem se, da imam spravljene pepel. Vzela sem kozarec vode in pepel stresla vanj. Pomešala sem in zmes popila. Zgodilo se je nekaj čarobnega, potem pa me je zajela čudna slabost. Trenutek kasneje sem bila kot prerojena. Čutila sem, kako se mi zdi vse drugače. Pogledala sem se v ogledalo in zagledala svojo prerojeno podobo. Nič več mozoljev. Bil je najlepši obraz, kar sem jih kdaj videla. Bila sem lepša od vseh manekenk. Sploh sedaj, ko sem pogledala svoj trebuh. Bil je popoln. Starša sta osupla in nista vedela, kaj se je zgodilo z mano.

Vsa navdušena sem naslednji dan odhitela v šolo. Moj princ je kot vsak dan prišel v šolo pozno, zato sem ga čakala pri vratih. Ko je končno prišel, je obstal in strmel vame. Bil je očaran nad mojo lepoto. Vedela sem, da bo presenečen. Takrat me je ogovoril kot še nikoli do sedaj in povedal, kako sem lepa. Prosil me je, če bi bila njegovo dekle, v kar sem seveda z veseljem privolila. Od takrat me je vedno branil pred fanti, ki so bili nesramni, in tudi pred tistimi, ki so hoteli biti z menoj. Bila sem srečna s svojim princem in zadovoljna s svojo lepoto. Tako sva živela še dolgo časa.

Tajda Lončar, 8. a

Gregor Piškur, 1. b

Manca Kutrašnik, 1. b

RIMSKI VOJAKI

Ščit nad glavo
so nosili,
da težje
so jih ranili,
ko težki časi
so bili
so se razvrščali.
V vrstah
so stali in
se bojevali.

V prvih vrstah
manj izkušeni
so bili
v zadnjih pa
ta pravi legionarji.
S seboj so
nosili tudi
zdravila
za nujna
opravila.

Za svojo
domovino so
kri prelivali,
za svoje delo
pa denar
dobivali
in z njim
družino
preživljali.

Ana Pirnat, 7. a

LEGENDA O RIMU

Romul in Rem bila sta brata,
očetu Marsu sina zlata.

Stric ju je po Tiberi spustil,
da svojega prestola ne bi zapustil.

Ju na obrežje je naplavilo,
mlado volkuljo za skrbnico napravilo.

Romula in Rema volkulja je dojila,
hrano in dom jima nudila.

Našli so ju pastirji, da bi rasla,
pri njih se učila in pasla.

Čez nekaj let sta se vrnila nazaj,
da svoje mesto bi zgrabila.

A ko prišel je čas za izbiro imena,
med njima se je vojna razplamtela.

Rem si upal je prestopit bratov zid,
zato se Romul je odločil ga ubit.

Romul brata premagal je,
zato mestu še danes Roma je ime.

(Roma = Rim)

Laura Maučec in Lara Tekavc, 7. c

SKRIVNOSTNO POTOVANJE NA GORO OLIMP

Nekega dna sva se odločili, da greva v Kolosej gledat film o grških bogovih. Kupili sva vstopnici in vstopili v dvorano 12. Zdelo se nama je čarobno, da so film vrteli ravno v dvorani 12, saj je imel tudi Hekul 12 nalog. Začudili sva se, ko sva ugotovili, da v dvorani ni nobenega gledalca. Kljub temu sva poiskali svoja sedeža in se udobno namestili. Na platnu se je pojavil napis:

ALI STE PRIPRAVLJENI NA NEVERJETNO POTOVANJE?

Spogledali sva se in negotovo rekli: »Da.«

Dvorana okoli naju se je zavrtela in naenkrat sva odleteli s sedežev proti platnu. Močno sva se držali za roke, da naju ne bi odneslo. Bilo je zelo vroče. Pogledali sva druga drugo in opazili, da sva oblečeni v belo do gležnjev segajočo in s pasom prepasano obleko. Najini čevlji pa so izginili. Znašli sva se v nasadu in sprehodili skozenj. Čez čas sva pred seboj zagledali visoko goro. Ob poti je sedel star mož. Pozdravili sva ga in vprašali, kje sploh sva in katera goro se dviga pred nama. Povedal je, da sva v antični Grčiji, gora pred nama pa je bila Olimp – prebivališče bogov. Prese- nečeni sva nadaljevali pot. V daljavi sva zagledali konja, ki je letel tik nad tlemi. Imel je prelepa svetleče bela krila. Bil je Pegaz. Povedali sva mu, kako sva se znašli v antičnem svetu. Konj nama je verjel in nama zaupal. Povabil naju je na Olimp. Splezali sva na njegov hrbet, konj je zamahnil s krili in že smo poleteli na vrh Olimpa.

Najprej naju je ponesel do zelo lepe mlade žene z dolgimi, zlato rumenimi lasmi. Predstavila se nama je kot boginja lepote in ljubezni – Afrodit. Po kratkem prijetnem klepetu sva se odločili, da greva naprej. Afrodit sva bili tako všeč, da nama je ob slovesu poklonila prečudovito školjko. S Pegazom smo poleteli naprej, dokler nismo prišli do boga, okoli katerega je plesalo devet deklic. Ker so bile muze, sva z lahkoto ugotovili, da sva pri bogu Apolonu. Tudi on nama je podaril darilo – prečudovito majhno skrinjico, v kateri je bila lira, ki je, ko si skrinjico odprl, prelepo igrala. Pole- teli smo naprej in prišli do boga s trizobom. Ves las je govoril le o vodi in morju. Seveda, saj je bil bog morja – Pozejdon. Dal nama je stekleno kroglo, v kateri je bilo majhno podvodno kraljestvo. Navsezadnje pa smo prišli do najmogočnejšega boga na Olimpu – do samega vrhovnega boga Zevsa. Ob njem je sedel velik orel in dve ženski, za prvo se je razprostiralo pavje perje, druga pa je imela v rokah sulico in ščit, na rami pa ji je čepela sova. Prva je bila Zevsova žena Hera zavetni- ca družine in zakona, druga pa njegova najljubša hčerka Atena, boginja modrosti in obrti. Podarili so nama tri figurice: pava, sovo in orla. Zevsa sva prosili, naj nama pokaže svoje orožje, blisk in grom. Ustregel nama, zato je začelo strašno grmeti in se bliskati. Razdivjala se je nevihta. Veter naju je dvignil od tal in naju ponesel proti oblakom. Zavpili sva, okoli naju pa se je spet začelo vse vrteti. Ko sva odprli oči, sva sedeli v kinodvorani, na platnu pa je pisalo: HVALA ZA OGLED FILMA.

Naslednji dan sva sošolcem pokazali darila bogov. Čeprav so jih vsi občudovali in hoteli od naju izvedeti, kje sva jih dobili, jim nisva izdali svoje skrivnosti.

Maša Marija Vrtačnik in Lea Horvat, 7. c

Brihtne glave

RAZMIŠLJANJE

Nekateri ljudje sedijo na ulici naslonjeni ob steno in te gledajo. V njihovih očeh gori iskrica upanja. Zdi se nam, kot da bi hoteli, da jim podamo roko in jim pomagamo vstati in živeti.

Revščina ne obstaja samo v Sloveniji. Prizadeti so tudi drugi ljudje po svetu. Tisti pa, ki niso prizadeti, naj pomagajo drugim in jim na ta način podajo roko. Včasih se mi zdi, da ti ljudje še sami ne vedo, kako jih je doletela nesreča. Zato moramo vsi pomagati po svojih najboljših močeh. Na Rdečem križu in Karitasu lahko podarimo svoje obleke, ki so nam že premajhne, igrače, knjige in še druga sredstva za pomoč. Zato bi morali ustanoviti še kakšno organizacijo za pomoč ljudem v stiski. Tudi sama sem enkrat prebrala v časopisu o organizaciji Anin sklad. To je organizacija, ki nudi pomoč velikim družinam, ki so v stiski. Na pomoč bi lahko priskočile tudi tovarne, ki proizvajajo in delajo oblačila ter hrano. Lahko bi organizirali svoje akcije »Podarimo« in s tem pomagali več desetim družinam. Tudi založniki bi lahko ponudili pomoč. Lahko bi izdali revijo in jo prodajali. Zaslužek bi šel za ljudi v stiski. Lahko bi naredili tudi kakšno oddajo, v katero bi ljudje lahko klicali in podarili evro za uboge po vsem svetu.

Ko sama gledam katero izmed oddaj ali reklam, vidim, kako ljudje delajo za pest riža in kaj jim pomeni hrana, voda. Takšni ljudje so zelo hvaležni za vsako pest riža. Mi se zmrdujemo in viharno nos, ker preliv na torti ni prave barve, oni pa so hvaležni za pest riža, ki so si ga z velikim trudom zaslužili.

Iza Vrtačnik, 5. a

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Laž je nekaj grdega, nesramnega in neprijetnega. Vsi ljudje se kdaj zlažemo. Nekaterim je laž kot vsakdanji opravke, drugim pa ne. Nekateri zelo pazijo, da bi bili prijazni, drugim pa je vseeno, če izgubijo pri drugih zaupanje in spoštovanje.

Laž težko popravimo, a je vseeno mogoče. Včasih je zadosti, če se le opravičimo. Če pa nekoga zelo prizadeneš, da tudi opravičilo ne pomaga, si tistega človeka zelo razočaral in pri njem izgubil vse zaupanje. Če imaš pri nekom zaupanje, ga skrbno neguj. Ker zaupanja pri nekom nima vsak človek. Če si nekoga zelo prizadel, tako da tudi opravičila ne pomagajo, se lahko zgodi, da ti tega dejanja nikoli ne bo odpustil.

Ko ti nekdo laž odpusti, je lepo, da se potrudimo, da se ta laž ne bo več ponovila. Takrat, ko nam nekdo laž oprostí, nam je lažje pri srcu in vest nas ne peče več.

Če se na tem svetu nihče ne bi več prepiral in lagal, bi bilo veliko manj sporov in ločitev odraslih.

Iza Vrtačnik, 5. a

POMOČ

Nekega dne je svet preplavila revščina.
Nastala je prava zmeda:
denar, poplave, požari, potres,
ki povzročajo pravi stres.

Saj pomagali jim bomo
in zapustili jih ne bomo,
hišo jim zgradili,
poplave jim popili,
ogenj pogasili
ter denar poklonili.

Timotej Leben, 5. a

REVŠČINA

Revščina je huda stvar,
ljudje trpijo noč in dan.
Skupaj stisnimo roke
in veselje se prične.

Z dobrotelnimi nameni,
se bomo skupaj veselili,
revne otroke razvedrili.
Naj srečni bodo, saj ne bodo sami.

Za revne ljudi zbirajmo denar,
da bi topel dom imeli
in srečno naprej živeli.

Anja Cmrekar, 5. a

ČASI REVŠČINE

Revščina je strah,
revni jedo samo grah.

Otroci doma delajo,
otroci v vojski streljajo.
Otroke prodajo za preživetje,
s tem si kupijo novo zavetje.

Spomnimo se, kako je včasih bilo,
nismo imeli »cvenka« za kolo.
Kdor kupil ga je,
plačal je grdo.

Gal Prednik, 5. a

POMAGAJMO SI

Revščina je huda stvar,
nikoli ti ne pride prav.

Skupaj se bomo zbrali
in revnim pomagali.

Obleke bomo zbrali,
jih k ubogim odpeljali.

Anže Šircelj, 5. a

Timotej Leben, 5. a

ROJENI SMO V DEMOKRACIJI

Sprašujem se, kaj pomeni beseda demokracija. Odprem internetno stran, prosto enciklopedijo Wikipedija in preberem, da beseda izvira iz stare grščine in pomeni vladavina ljudstva: demos (ljudstvo) + kratein (vladati) = demokratía.

Pa vendarle, pustimo Wikipedijo malo na strani. Menim, da je prava demokracija kakor mati, ki skrbi za svoje otroke. Je edina realnost, ki je zmožna pravično urejati odnose med različnim in ima smisel in cilj v strpnosti. Strpnost je med nami zelo pomembna, če želimo ustvariti razvitejšo družbo. Družbo, v kateri je svoboda mišljenja na eni strani in demokratične vrednote na drugi strani.

Opažam, da živim v času, ki je bogat z dejanji, hkrati pa je zelo zapleten, saj marsikaj ni več tako samoumevno, kot je bilo včasih. Pred menoj je obdobje, v katerem se bodo zagotovo spremenile moje vrednote; marsikatera svetla ideja bo potemnela in marsikatero navdušenje bo splahnelo. Za nas mlade bo to kot kamen preizkušnje. Vem pa, da v demokraciji ne prevladuje le ena in zveličavna resnica, pa čeprav zgleda, da je tisto, kar se ponuja, demokratično. Lahko le upam, da bo naša Slovenija prizanesljiva in prijazna do vseh in ne bo le trdnjava, ki je namenjena samo izbrancem. Za prost vstop mora vsakdo vsaj pokazati in dokazati dobro voljo.

Res je, da smo ljudje siti samo enega pogleda na tisto, kar je okoli nas. Dogajanja v naši družbi nas vsak dan nazorno učijo, da se vse preveč osredotočamo na svoje, premalo pa smo pozorni na skupne cilje. Sprašujem se, kdaj bo torej konec sprenevedanja? Mogoče je kriza, ki vodi v uničenje, nujna, da bi se sistem sploh lahko začel postavljati na novo. Nekje sem nekoč prebrala: »Če ne veš, kam greš, ne boš nikoli prišel tja. Življenje je takšno, kakršnega hočeš videti.«

Ljudje smo zares zanimiva bitja. Vedno hrepenimo po popolnosti in jo želimo doseči. Popolnosti pa ni, tako pravi moja mamica. Sprašujem se, kako torej doseči nekaj neobstoječega? Seveda, nedosegljiva želja.

Skrbi me. Boljša in lepša prihodnost, bi morala biti skrb vsakega posameznika. Vem, da je kakovost življenja zadnja leta vsako leto slabša ne samo za starejše temveč tudi za nas – mlade. To slišim dan za dnem v medijih. Tudi starša in sestra mi velikokrat pravijo o tem. Še malo, pa se bom vpisala na gimnazijo, pomislim. Tako kot moje sošolke, jo tudi jaz želim uspešno končati in se naprej vpisati na zeleno fakulteto ter si s tem zagotoviti kvalitetno življenje. Zavedam pa se, da se bom morala spoprijeti tudi z marsikatero težavo.

Hitro, zelo hitro se bo obrnil čas in kmalu bomo ta svet imeli v svojih rokah prav mi, mladi. Da pa bomo uspeli, moramo imeti pozitivne misli, polne upanja in zaupanja. In pri vsem tem je povezanost med mlajšimi in starejšimi generacijami še kako pomembna. Le tako bomo lahko reševali probleme in načrtovali skupno, boljšo prihodnost. Prepričana sem, da nam bo uspelo, saj vem, da čas mojih staršev, dedkov in babic ni bil pravičen. Nasprotno, bil je poln bolečine, kar nas še danes občuti veliko mladih, ko poslušamo njihove zgodbe.

Kako bi bilo, če ne bi bilo vsakodnevnega srečevanja različnih ljudi z različnimi interesi? Prepričana sem, da vedno obstaja nek smisel, vendar ga moramo znati videti. Je zelo droben, vendar še kako pomemben. Postavlja nam cilje, do katerih pridemo z motivacijo, ta pa nam daje moč in nas usmerja k zvezdam. Smisel življenja je zame kot mogočen slap, ki najprej poševno drsi po steni, nato pa mogočno pada v globine ter se razprši v nešteto kapljic. Kako malo znamo paziti in ceniti to bogastvo, ki ga imamo! Na srečo se tega nekateri vse bolj zavedamo, in to me navdaja z nepopisno srečo.

Prepričana sem, da je za uspešno prihodnost potrebno delati že v sedanjosti. To je ključ do življenjskega zadovoljstva, ki zares osrečuje. Vsi cilji se nam zagotovo ne bodo uresničili, a vseeno verjamem, da nam bodo dajali zagon, nam pokazali smisel življenja in nas vodili k viziji prihodnosti, za katero se vsi borimo. To pa človeka bogati bolj kot katerakoli druga materialna dobrina, ki se jo da danes kupiti na vsakem koraku.

Prepričana sem, da prihodnost pripada tistim, ki verjamejo v lepoto svojih sanj, tako kot jaz. To tudi glasno povem. Tudi doma. Včasih me razumejo, včasih so drugačnega mnenja. A se ne dam, tako na koncu vendarle pridemo do skupnih zaključkov. Temu pa jaz pravim demokracija v praksi, brez pomoči Wikipedije.

Anja Križnar, 9. a

Luka Korošec, 4. a

Tudi o knjigah in pesmih smo razmišljali

PRINCESKA Z NAPAKO

Zakaj nekateri živijo v revščini? Zakaj nekateri niso sprejeti v družbo? Zakaj jih zavračajo, zakaj jih ne sprejmejo ... ? In zakaj nekateri uživajo v bogastvu, medtem ko so drugi na pragu revščine?

Mislim, da se je take stvari spraševala Fatima vsak dan. Vedela je, zakaj je ne sprejmejo v družbo in zakaj jo zaničujejo, ni pa razumela, zakaj je ne poskusijo razumeti, uvideti, da tudi njej ni lahko. Podpore Fatima ni našla nikjer. V šoli so jo zaničevali, doma se niso kaj posebej zanimali zanjo, prijateljev ni imela. Edina, ki ji je v težkih časih priskočila na pomoč, je bila učiteljica biologije, pa še ta je ni mogla povsem razumeti. Kako le, če je celo življenje živela v urejenih družinskih (in materialnih) razmerah, Fatima pa se je iz dneva v dan prebijala za preživetje.

Fatima. Smrad. Laž. Umazanija. Pečena paprika. Bosna.

S temi pojmi so sošolci po navadi povezovali Fatimo. Res je, da je mnogokrat smrdela po pečeni papriki, res da je bila begunka iz Bosne, res da je velikokrat lagala in bila umazana ter imela raztrgana oblačila, ampak to je samo videz. Nihče je ni niti poskusil razumeti. Zakaj smrdi, zakaj laže, zakaj ima raztrgana oblačila?

Zato je Fatima trpela. Nikjer ni našla razumevanja. Niti doma. Odnosi v družini so bili bolj hladni, Fatima je veljala za najtrpežnejšo. Svoje matere ni razumela, kar nam razloži tudi ta dialog: Mama je začela kot iz uma begati sem ter tja in vpiti nanjo: »Nizašta nisi! Ni pelene ne možeš promijeniti, bog te ...«

Pod široko haljo se ji je napenjal trebuh, po lisastih licih so ji tekle solze. Potrtost, ihta, vamp, spet je noseča. Stoprocentno. Se en pamž brez prihodnosti in brez možnosti. Da bi crknil. Njena mama je navadna koza.

Ljubezni, toplih besed, občutka varnosti Fatima ni poznala. Bila je kot zgubljen ovca v puščavi. Sama. Pri 13-ih.

V tej knjigi je izpostavljena vrednota družine, v ozadju pa lahko omenim tudi prijateljstvo. Družina je ena najmočnejših in največjih vrednot. Je dom. Je varnost. Kdo ti bo ponudil pomoč, kam se boš zatekel, če boš ostal sam, brez vsega? K svoji družini. Družina je dom ljubezni. Naj bi bila. Ponekod ni. Ponekod je samo krvna vez, ki te veže z nekom. Kot pri Fatimi.

Vrednota je nekaj velikega, nekaj, čemur dajemo velik pomen in zato veliko vrednost. Vrednote se v današnjem času med mladimi izgubljajo, med starejšimi pa iz generacije v generacijo postajajo trdnejše, bolj pomembne.

Zakaj prav družina?

V tem času, v katerem živimo, nam bližine drugih skorajda niso več pomembne, vedno več je ločitev, vedno manj porok iz ljubezni ... otroci izgubljajo ljubezni, toplino, ki naj bi jo dobili v družini.

Fatima tega ni dobila nikoli. Mislim, da je ta knjiga poseben primer, revščine in odtujenosti med člani družine. Ponavadi imajo ljudje, ki živijo v skrajnih razmerah močnejše vezi med seboj. Nekaj jih druži. Res da se brez kruha ne da preživeti, ampak tudi brez ljubezni in topline se težko.

Mislim pa, da so se odnosi v družini kazali tudi v Fatinem dojetanju sveta in v njeni osebnosti. Fatima se je borila za obstanek na svetu. Bila je dobrega srca, ampak okoliščine so jo prisilile, da je počela, kar je.

Bila je samo najstnica, trinajstletnica. Fatima je v svojih 13-ih letih doživela že toliko slabih pa tudi dobrih stvari, kakršnih jaz, mislim, še dolgo ne bom.

Mislim pa, da imava s Fatimo tudi nekaj podobnosti. Obema šola ni najbolj pri srcu, obe pozna konflikte z družino ...

Če povzamem na kratko, mislim, da je knjiga Princeska z napako vredna branja, in mislim, da bi se morali ob tej knjigi ljudje zamisliti, kajti knjiga predstavlja eno največjih vrednot, ki se v današnjem svetu izgublja, postaja nepomembna. To je družina.

Napisala sem še pesem o vrednoti, imenovani prijateljstvo:

Ko življenje vrže te v usodo
kot prijatelj v umazano posodo.
Ko ta prijatelj te zapusti
in ti še zdaleč ne odpusti.
Kmalu vse to te zaboli,
kot da nož v hrbet zasadili bi ti.
Počutiš se kot navlaka,
kot kuhinjska odplaka.
Pa nekega dne te preseneti, pa ti reče da mu je žal,
Veš, da moraš mu oprostiti in to poglavje zapreti.
Roko mu podaš, rečeš, da žal ti je, pa naj odpusti ti le.

Teja Dečman, 8. a

VREDNOTE

Družina je nerazdružljiva
in v istem trenutku ranljiva.
Starša obrneta se okrog,
najstnika izgubita izpod rok.

Prijatelje v stiski potrebuješ,
in z njimi življenje preiskuješ.
Skrivnosti z njimi deliš
in prvo ljubezen pretrpiš.

V ogledalu čuden se zdiš,
a od lepote žariš.
Zunanost je spremenljiva
in prehitro izmuzljiva.
Osebnost pa je dar,
nikakršen čar.

Pesem je nastala ob branju knjige Julija je zaljubljena LOL, avtorice Majde Koren. Govori o odraščanju najstnice, kot glavno vrednoto v njej pa sem izpostavila PRIJATELJSTVO. Julija se ja zatekala v internetna znanstva, čeprav tega ni res potrebovala ...

Anamarija Hribar, 8. b

SLAVKO PREGI: Spričevalo

(vrednota: DRUŽINA)

»Sine moj, si res tat? Sine, ne vem če ti to kaj pomeni, ampak tako sesut v življenju še nisem bil. Malo premisli vse skupaj in nspi se. Jutri pa mi boš odgovoril kako si se odločil: če misliš živeti z nami, boš živel precej drugače; če misliš, da se to ne da, si pripravi potovalko in boš šel, kamor hočeš.«

Če bi bilo moje dejanje podobno dejanju Mateja, bi me starši ustrezno kaznovali, nato pa bi se še pogovorili o ustreznih ukrepih.

Verjetno mi ne bi dovolili izbirati, ali bi živela tako kot bi oni rekli ali pa bi se odselila. Tako kot bi rekli, bi moralo biti.

Zdi se mi, da so Matejevi starši premalo odgovorni, se premalo zavzemajo za njegove ocene, za to, kaj počne med prostim časom, s kom se družijo, kako zapravi žepnino oz. kam je namenjena njegova žepnina (kje jo shranjuje) ...

Njegova mama je premalo stroga in mu dovoli skoraj vse. Oče se spametuje in odpre resne pogovore in izve marsikaj, o čemer se mu še ni sanjalo.

Čudno se mi je zdelo, da je mama Mateju verjela vse. Jaz bi na njenem mestu "raziskala", kdo je Denis in ali je res, da ima toliko novih stvari, da je lahko stare prodajal.

»No, jaz zdaj grem.«

»Kam greš?«

»Zmenjeni smo!«

»Kje?«

»Na plaži.«

»Prav sine, pazi kaj delaš.«

Opazila sem, da mama in oče Mateju nista nikoli določila, kdaj mora biti doma. Če je kam šel, tudi če ga dolgo ni bilo doma, ju ni skrbelo. Kot da otrok sploh ni njun.

Nikoli se nista zanimala za njegove ocene, vedno ko sta ga vprašala po ocenah, je bilo že prepoznano.

Na koncu je Matej spoznal vse napake, ki jih je naredil, in se odločil, da bo ostal doma in ubogal očeta ter mater.

VREDNOTE IN DRUŽINA KOT VREDNOTA V KNJIGAH:

Vrednota je tisto, čemur priznava kdo veliko načelno vrednost in mu zato daje prednost. Družina je vrednota, ker ti vedno stoji ob strani, te oskrbuje, ti daje ljubezen in te obdaruje z nasveti ... Če te zapusti ljubezen ali pa se skregaš s prijatelji, ti še vedno ostane najdražja družina.

Družina je ena sama in zato moramo paziti nanjo kot na rožo. Če je ne zalivamo, oveni, prav tako pa tudi družina, če ne ohranjamo stika z njo, izgubi ves pomen in vsak njen član postane samo prijatelj, ki se lahko skrega in odide, kot cvet rože ki odpade.

Knjige se ukvarjajo z vrednotami, ker so v bistvu čar vsebine knjige in zato nepogrešljive.

JONATANOVE SANJE SO LAHKO TUDI MOJE SANJE

Predstavila bom svoje razmišljanje o knjigi Jonatan Livingston Galeb avtorja Richarda Bacha.

Ste že brali to knjigo? No, če je še niste, vam povem, da je v njej glavna oseba galeb Jonatan Livingston, ki se od ostalih galebov razlikuje po tem, da mu na prvem mestu ni hrana, ampak letenje. Skušal je prekoračiti meje povprečnega galeba. Spuščal se je z visokih pečin in pospeševal do vratolomnih hitrostih. Ko pa je ostali skupini galebov, imenovani Jata, želel svoje znanje pokazati, so ga izobčili na kraj, imenovan Čeri. Tam ga je veliki učitelj učil, kako preseči meje mogočega. Ko se je Jonatan vsega naučil, se je odločil vrniti nazaj k Jati. Tam je spoznal več galebov z enakimi sanjami, kot so bile nekaj časa njegove. Jati je kljub nasprotovanju pokazal, kar je znal, in postopoma so galebi prihajali, da bi tudi oni znali tako letati. Jonatan je nalogo poučevanja predal svojim vajencem in odšel.

Ob moji obnovi knjige si najverjetneje sploh ne predstavljate, kako globoko sporočilo ta zgodba ima. Ali pa se morda motim? No, če sporočila niste sami izvlekli, ga lahko razkrijem. Glavno je, da si je Jonatan upal biti drugačen, ne glede na to, da so ga zaničevali celo lastni starši.

Pa danes? Si upamo biti drugačni? Se izpostavljamo pred drugimi? Ali se obnašamo kot Jata? Se proti vsem ostalim borimo za svoje sanje? Si upamo trditi svoje? Ali pa se raje strinjamo z ostalimi, da bi izpadli bolje? Ali se zaradi popularnosti predajamo "hitom", kot so alkohol, droge, razkazovanje svojega telesa? Veliko vprašanj, kajne? Pa si upate na njih odgovoriti odkrito, iskreno in s srcem?

Če se za hip ozremo okoli sebe, velikokrat najdemo podobnosti med različnimi osebami v knjigi ter svojimi sovrstniki. Na žalost opazimo le malo Jonatanov. Danes se malo ljudi res upa povedati svoje mnenje, ker se bojijo, kaj si bodo mislili drugi. Seveda se najdejo tudi izjeme. Ne bi rada govorila o imenih, zato recimo tej osebi X. V razredu smo glasovali o barvi majice, ki bi si jih natisnili za konec leta. X je povedal svoje mnenje, a so ga "popularnejši" člani razreda zavrnil in zatrli, a on se je uprl in se "držal" svoje ideje. Tako so na koncu tudi "popularnejši" člani ugotovili, da to sploh ni slaba ideja in jo sprejeli.

Žalostno se mi zdi, da se svet spreminja v eno velikansko Jato. Če bo šlo tako naprej, bo naš svet pust, žalosten in turoben. Ljudje pozabljajo na pomembne vrednote in raje sledijo sodobnim modnim trendom. Po raznih revijah berem grozne članke o tem, da se nekateri fantje in dekleta drogirajo že pri enajstih letih! V opravičilo za to svoje početje pa rečejo: "Ko pa to delajo že vsi!" Groza me obide, ko pomislim na to, da se jim zdi to popolnoma sprejemljivo. Ljudje pozabljajo na ljubezen in spoštovanje, ki sta bila glavni vzrok, da je Jonatan prišel nazaj k Jati, pa čeprav je vedel, da ga ne bodo lepo sprejeli ...

Nika Pirnat, 9. a

Nina Kasagič, 9. c

Nekateri pa smo bili novinarji in »izvrtali« zanimive podrobnosti

META MAČEK – VODJA ŠOLSKE PREHRANE

Intervju

1. Kako uredite jedilnik?

Izdelava jedilnika se morda zdi preprosta, vendar je treba paziti na kar nekaj dejavnikov. Tako pazimo, da:

- se jed predvidoma ne ponovi pogosteje kot vsake tri tedne, pri čemer so seveda tudi izjeme (solate, juhe, ribji namaz – ribe naj bi bile na jedilniku enkrat tedensko),
- upoštevamo dejavnosti učencev na določen dan,
- se izbor jedi ujema s predvideno dobavo dobaviteljev,
- da pazimo na zasedenost kuhinjskih aparatov (konvekcijske peči, kotlov, prekucne ponve),
- prilagodimo zahtevnost jedilnika glede na prisotno kuhinjsko osebje, saj je velikokrat kdo bolniško odsoten,
- upoštevamo barvno, energijsko in hranilno sestavo ter ujemanje okusov,
- upoštevamo tudi želje otrok in občasno uvrščamo na jedilnik tudi manj priporočena živila in jedi,
- ...

Zato sodelujeva s kuharjem, ki sestavi jedilnik glede na osebje, aparate, dobavitelje, jaz pa preverim in po potrebi dodam živila za hranilno uravnoteženost, preverim, če se bodo dogajale kakšne šolske aktivnosti. Slednje si sproti zapisujemo na koledar.

2. Katera je vaša najljubša jed?

Moja najljubša jed je grah v omaki. Drugače pa mi je hrana večinoma v užitek, zadnja leta sem začela oboževati tudi kuhano korenje in rdeče zelje, ki sta bila prej precej na dnu moje prehranske izbire. Seveda se ne branim sladic, ki jih tudi zelo rada pripravljam.

3. Ali učenci v povprečju vržejo veliko hrane v smeti?

Zdi se mi, da učenci veliko vrst hrane zavračajo, kar morda pomeni, da jo spoznajo šele v šoli, in ker jim je okus tuj, jo opišejo z jedrnatim 'zanič'. Učence na nove okuse navajamo postopno. V šoli poskušamo večino hrane 'spraviti v promet', kruh npr. je vsako opoldne na voljo učencem, ki za malico morda niso bili dovolj lačni ali pa nimajo šolskega kosila in jim je takrat kruh mnogo bolj dišeč kot zjutraj. Zdi se mi, da je včasih krivo pomanjkanje časa, da se jim mudi novim dogodivščinam naproti in zato hrano dobesedno zbašejo vase ali pa jo pustijo, včasih pa hrane sploh ne vzamejo. Pri kosilih smo se veliko ukvarjali z dodatnimi porcijami hrane, saj bi 'najboljše hrane', kot so na primer mesne kroglice s pire krompirjem, makaronovo meso ali lazanja pojedli za celo vojsko, neprijetne hrane, med katero sodijo zelenjavne enolončnice, ribe, zeljna solata s krompirjem in kuskus pa bi lahko v kuhinji pripravili samo za četrtno otrok. Ker si tega ne smemo privoščiti, zato včasih kar nekaj hrane ostane, čeprav v primeru neprijetne hrane količino živil delno prilagodimo, pač glede na prejšnje izkušnje.

Opažamo, da veliko več ostankov nastaja v stresnih dneh/obdobjih, npr. pred pisnimi in ustnimi ocenjevanji, ob zaključku ocenjevalnega obdobja, pred pisanjem NPZ.

4. Za koliko učencev kuha šolska kuhinja?

Kuhinjsko osebje dnevno pripravi 10 zajtrkov, 590 otroških malic, 40 malic za zaposlene, 380 kosil in 160 popoldanskih malic, kar dnevno nanese kar 1020 obrokov.

5. Kdaj se začne vaš delovni dan?

Moj delovni dan se po navadi začne ob sedmi uri zjutraj.

6. Kako poteka vaš delovni dan?

Kot organizatorica šolske prehrane in učiteljica gospodinjstva in naravoslovja ter izbirnih predmetov imam dve vrsti dela: delo za prehrano, ki vključuje dnevne obračune obrokov, pregledovanje računov, obveščanje kuharskega osebja o spremembah v dnevnem delu, občasno tudi izobraževanje kuhinjskega osebja za HACCP, vodenje HACCP dokumentacije, naročanje živil in urejanje dokumentacije za šolsko shemo sadja, občasen nadzor v jedilnici, letno pripravo podatkov za javni razpis živil, preverjanje učinkovitosti prehranskega načrta in po potrebi njegovo dopolnjevanje in spreminjanje, dnevno beleženje objavljenih otrok in mesečna izdaja podatkov o obrokih v računovodstvo ...

Kot učiteljica pa v šoli opravi priprave na pouk in vse aktivnosti v zvezi s pedagoškimi obveznostmi.

Včasih se je v hrupu in sopari kuhinje kar težko zbrati za mirno delo ob računalniku, zato sedaj z novo pridobitvijo, prenosnim računalnikom, občasno odidem v mirnejši kotiček.

7. Ali radi kuhate? Ali kuhate tudi doma?

Kuham zelo rada, če imam idejo, kaj bomo jedli. Kadar pa zmanjkuje idej, ker na primer zmanjkuje časa za pripravo, pa pri nas doma vlada 'testeninsko-rižev' jedilnik na 101 način. Tako doma po navadi kuham kaj več ob sobotah, ob nedeljah pa spečem sladico, ki jo po mamini glavni jedi zaužijemo pri mojih starših. Morda mi večjo težavo predstavlja pomivanje umazane posode, kjer pa priskoči na pomoč mož. Poleg tega, da rada kuham, naj povem še, da zelo rada tudi poučujem. Že od zares malih nog sem vedela, da želim biti učiteljica, in od te želje me ni mogel odvrniti nihče.

8. Ali ste že, ko ste bili majhni, radi kuhali?

V osnovnošolskih letih nisem kuhala ničesar, ker sem v kuhinji naredila pravo razdejanje, ki staršem ni bilo po volji in zato se kuhanja sploh nisem več lotevala. Zelo rada sem pomagala mami, jo gledala pri pripravi in se tudi tako kar precej naučila. To znanje mi je prišlo prav ob osamosvojitvi pri 22. letih in sprva podplatasti zrezki so sčasoma postali sočni, repertoar uspešno pripravljenih jedi pa se je od takrat močno razširil.

9. Ali se vam zdi, da učenci radi kuhajo? Ali vam povedo, če tudi doma kaj skuhamo?

Učenci večinoma zelo radi kuhajo, žal pa jih vedno znova preseneti dejstvo, da učni predmet gospodinjstvo ne pomeni le kuhanja, ampak zajema znanja, ki jih vsak od nas potrebuje v življenju. H gospodinjstvu sodi npr. tudi ravnanje z denarjem, nega oblačil, pametno in varno nakupovanje, skrb za dobro počutje v domu, pravilna izbira in postavitve funkcionalnega pohištva, vpliv barv na naše počutje ... Zato včasih s pogovorom premagujemo to slabo voljo zaradi 'nekuharskega' dela pouka.

Nekateri učenci zares uživajo v kuhanju in z veseljem povedo, kaj so doma pripravili po šolskih in kaj po domačih receptih. Zelo se tudi pozna, kateri otrok ima domače gospodinjstvene zadolžitve, in sicer pri rokovanju s pripomočki in aparati, držanju krpe pri brisanju površin, spretnosti zlaganja v pomivalni stroj, želji po ročnem pomivanju posode, besednjaku pripomočkov in posodja ...

Nekateri pa svoje domače dobrote prinesejo tudi v šolo, da jih pokusimo.

10. Zakaj ste se odločili za poklic profesorice biologije in gospodinjstva?

Vedela sem, da želim po opravljeni gimnaziji na pedagoško fakulteto, in zelo sem se ogrevala za razredni pouk, vendar je usoda hotela drugače. Nikoli mi ni bilo žal, da se je tako obrnilo. Biologija mi je bila vedno pri srcu, veliko naravoslovnega znanja mi je dal predvsem oče, ljubezen do

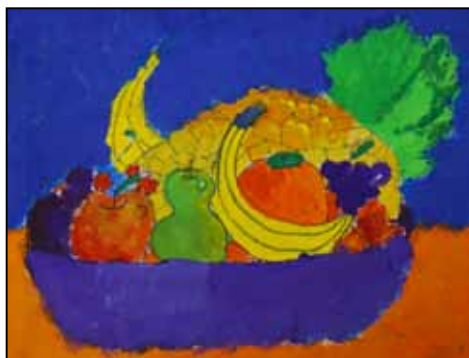
narave pa oba starša, čeprav nisem nikoli razumela mame, kaj vsak dan tako dolgo počne v vrtu. Sedaj vem, koliko truda je vložila v obdelavo gredic, kjer sem zelo rada pomagala pri njihovem prekopavanju, malo manj pa pri pletju in odnašanju neskončnih količin prodnikov, ki so vsako pomlad prilezli iz zemlje. Tudi gospodinjski del imam očitno po mami, ki je spretna v ročnih delih in opremljanju doma in je sijajna kuharica.

11. Kateri obed vam je najljubši?

Vsi obedi so mi ljubi, kar kaže tudi tehtnica, za zajtrk mi v šolskih dneh vztrajno zmanjkuje časa, obilne večerje pa se predvidoma ogibam, pojem le kakšno sadje (ali včasih čokolado).

12. Katera je vaša najljubša sladica?

Najljubše sladice nimam, lani je bil to tiramisu, potem je zelo zaželen tudi domači sladoled, včasih sem zelo rada pripravljala sladice s skuto, ki jih ni bilo treba peči, in pa torte za vse priložnosti. Zelo se ogibam le peke piškotov in potice, za piškote razloga ne vem, za potico pa se mi zmeraj zdi, da ne bo nikoli tako slastna kot mamina.

Eva Kožar, 4. a

Luka Korošec, 4. a

13. Kaj najraje delate v prostem času?

Prosti čas je namenjen ukvarjanju s psi, saj poučujem v domžalskem kinološkem društvu. To je sedaj moja najljubša aktivnost, ki je zamenjala prejšnjo, s katero sem morala prenehati zaradi nenadne hripavosti pred 6 leti – to je prepevanje v zboru. Prepevala sem kar 17 let in leta 1999 s kar tremi zbori nastopila na državnem tekmovanju Naša pesem v Mariboru. Da pa še vedno ohranjam stik z glasbo, že nekaj let plešem v kamniški folklorni skupini, če pa mi ostaja še kaj časa, se vpišem v kakšen tečaj. Letos sem se tako vpisala na tečaj nizozemščine, saj so mi jeziki zelo ljubi.

14. Ali imate doma kakšnega ljubljjenčka?

Z možem sva brez otrok, zato so živa bitja, ki nama lepšajo dneve, kar tri, od tega dve pasji in ena najdena mačja duša. Psa sva poimenovala Dobi, psička je uradno Bodza, ljubkovalno pa, kako prikladno, Bodi, sivo modra mucka pa je dobila ime Blu. Ker sem rada učiteljica, poučujem tuje pse (oziroma njihove vodnike), z družinskima psoma pa se bolj ukvarja mož, ki z njima tekmuje v agilityju.

15. Ali radi spite?

Na srečo se moja potreba po spanju z leti zmanjšuje, kajti v študentskih letih sem z lahkoto pre-spala po 12 ur na dan, sedaj pa mi zadostuje 6–7 ur dnevno, ob koncu tedna pa kakšno urico poležim in 'prinesem notri' tedenski primanjkljaj. Upam, da se to zmanjševanje potrebe po spanju ne bo več povečevalo, saj res ne bi rada prebedela vseh noči. Morda pa bom, če se mi to le zgodi, »slikala katedrale na bučikine glavice,« kot to počno nekateri nespečneži. Vendar upam, da ne.

Vprašanja so pripravile:

Sadije Ajazaj, Tina Jeretina, Urša Koželj, Manca Košir Vidergar in Romana Košenina, 7. b

NAJ VAS KNJIGE »TOPLIJO«

Intervju s šolsko knjižničarko Sabino Burkeljca

1. Ali ste že v mladosti radi brali knjige?

Seveda! Kolikor daleč mi sega spomin, vedno sem imela okoli sebe polno knjig, najprej slikanic – še posebej se spominjam slikanice Pokonci izpod Korenin pa zbirke Zlata knjiga, v kateri so me še posebno začarale Lassie se vrača, Koča strica Toma, Pestrna in pesmi Pavčka, Prešerna. Že kot otrok sem se čisto spontano in z velikim veseljem učila na pamet Prešernovih poezij, npr. Uvoda h krstu pri Savici, ker sem tako uživala v ritmu, v melodiki besed, v besedišču. Poezija je postala moja velika ljubezen. Joj, da ne pozabim svoje najljubše knjige iz mladosti – Pike Nogavičke, te tople deklice z velikim srcem, ki si je upala biti to, kar je, in njenih vragolij in poguma. Res, zelo zelo rada sem imela knjige. Bile so moje zveste prijateljice. Kasneje sem rada prebirala knjige za mladino. Zanimivo je to, da sem tiste, ki so mi segle v srce prebrala tudi po desetkrat. Ena teh je bila Gimnazijka, ki govori o gimnazijki Jelki, ki je zelo mlada postala mamica. Potem pa je postala »moja« knjiga Mali Princ in kot zanimivost naj povem, da sem zdaj zbirateljica Malih Princev – imam jih že kar precej v tujih jezikih – od arabščine, poljščine, ruščine, angleščine, francoščine, španščine, katalonščine in še bi lahko naštevala.

2. Ali ste že v mladosti želeli postati knjižničarka?

V mladosti sem želela postati zdravnica, da bi pomagala ljudem. Potem sem ugotovila, da me bolj zanima družboslovje, jeziki, humanistika, pa tudi nisem bila zelo dobra v naravoslovnih predmetih, zato sem poglobljala svoj interes na področju slovenščine, jezikov in tudi knjižničarski poklic mi je bil vedno bolj všeč.

3. Katere knjige radi berete?

Rada berem dobro, kvalitetno leposlovje, kot je npr. zbirka Roman, ki izhaja pri Mladinski knjigi (trenutno berem knjigo Samotnost praštevil), rada prebiram tudi poljudno (a kvalitetno) psihološko literaturo avtorjev kot so: Alice Miller, Alenke Rebula in ostalih. Seveda pa ne smem pozabiti svoje največje ljubezni, to je poezija. Tu bi lahko naštela veliko pesnikov in pesnic, pa naj samo nekaj najljubših: Srečko Kosovel, Vinko Moderndorfer, Wysława Szymborska, Dane Zajc, Zvezdana Majhen, Neža Maurer, Vanja Strle, Hafis, Olga Orozco in še in še. Poezija mi je nek čarobni svet. Čisto poseben in moj.

4. Zakaj ste se odločili za poklic knjižničarke?

Sledila sem svoji želji, intuiciji. Želela sem združiti ljubezen do knjig in dela z ljudmi. Odločitev ni bila težka, čeprav v resnici to ni bila odločitev, ampak logična pot.

5. Ali imate radi svoj poklic?

Zelo. Zelo ga imam rada. Rada delam v knjižnici, najbolj takrat, ko je odprta za izposajo, ko prihajate vi, mladi bralci in bralke, in si izposojate knjige za veselje, za domače branje, bralno značko, seminarske naloge.

6. Ali je biti knjižničarka težko delo?

Vsako delo je po svoje težko, a če ga opravljaš z veseljem in ljubeznijo, ni nikoli težko. Včasih je delo stresno, ker je potrebno narediti veliko stvari v kratkem času, lahko se zgodi, da je na izposoji naenkrat več kot 50 otrok, tako da je takrat malo bolj naporno. Moram pa poudariti, da se delo šolske knjižničarke razlikuje od npr. knjižničarke, ki dela v mestni knjižnici, kajti v šoli ima knjižničar tudi pedagoško delo, npr. knjižnična informacijska znanja, ki jih izvaja skupaj z učiteljicami od 1. do 9. razreda, udeležuje se sestankov, konferenc, pripravlja kulturne dneve, dejavnosti, skratka vpeta je v vzgojno-pedagoško delo šole, poleg tega pa mora seveda v prvi vrsti opraviti svoje osnovno bibliotekarsko delo (nakup knjig, obdelavo v računalniškem programu, oprema knjig, postavitve na police, odpis, vodenje statistik, izposajo in vračanje, svetovanje bralcem, vodenje

učbeniškega sklada). Ker sem po poklicu tudi učiteljica slovenščine, poučujem tudi slovenščino, letos npr. poučujem v 7. razredu nivojsko skupino in izvajam ure dodatne strokovne pomoči za učenko, ki ima težave pri slovenščini. Ker pa sem ustvarjalna, kreativen tip človeka, izvajam tudi projekte, kot je bil npr. bibliopreventiva, rada se izobražujem, pišem članke za revije in še bi lahko naštevala. Moje delo je res zelo pestro in drugačnega si tudi ne predstavljam.

7. Zakaj ste se zaposlili prav v šolski knjižnici?

A veste, da si zdaj po desetih letih dela sploh ne znam predstavljati, da ne bi delala v šolski knjižnici, kjer imam zanimivo, pestro, ustvarjalno delo z vami, dragi učenci in učenke. Rada sem vaša knjižničarka.

8. Kako poteka vaš delovni dan?

Zjutraj ob sedmih pridem v službo in najprej prižgem računalnik in zažgem program za izposajo in vpis knjig, ki se mu reče WinKnj, nato ob pol osmih že začnete prihajati vi, učenke in učenci in tudi učiteljice, ki potrebujejo gradivo za pouk. Izposoja je zjutraj do 8.45, nato grem ponavadi na malico za 15 minut. Potem prihajajo zastopniki založb, ki prinašajo nove knjige, ki jih izberem jaz, seveda pa upoštevam tako vaše želje in potrebe kot želje in potrebe učiteljev. Nato knjige vpisujem v računalnik – knjigo, ki jo dobite vi na polici, moram prej vpisati v računalnik, žigosati, opremiti. Za vsako novo knjigo potrebujem približno 15 minut, da jo, kot temu strokovno rečemo obdelam in da si jo vi lahko izposodite. Vsako leto naša šolska knjižnica pridobi približno 800 novih knjižničnih enot. Stare, zastarele knjige (in tudi poškodovane) pa seveda odpišemo.

V dopoldanskem času imam tudi ure KIZ-a, pouk, urejam knjižnico itd. Ob pol dvanajstih že sledi izposoja, ki traja do štirinajste ure. Enkrat na teden imam tudi krožek Bralna delavnica, kjer prebiramo knjige in se o njih pogovarjamo. Vmes so sestanki in druge naloge, ki jih je v šolskem vsakdanu veliko. Ob dveh se knjižnica zapre, nato uredim vrnjene knjige na police in pospravim knjižnico ter odidem domov.

Poudarila bi, da noben dan ni enak, da je vedno drugače, pestro, ustvarjalno, zanimivo.

9. Koliko knjig je v naši šolski knjižnici?

V naši šolski knjižnici je več kot 25.000 vpisanih enot, od tega je več kot 80 % knjig, ostalo so kasete, videokasete, DVD-ji, CD-ji in ostalo neknjižno gradivo.

10. Katere knjige največ izposojate?

Največ se izposoja leposlovje za 1. triletje, to so slikanice, nato leposlovje za 2. in 3. triletje. Veliko se izposojajo tudi naravoslovne knjige, predvsem o živalih in rastlinah.

11. Katere knjige priporočate?

Naslovov je preveč, da bi jih vse naštel. Vsekakor pa od leposlovja knjige, ki so kvalitetno napisane in ki imajo sporočilo za vas mlade. Temu jaz rečem, da vas »toplijo«. Veste, kaj to pomeni?

12. Ali vas učenci spoštujejo?

Moram reči, da nisem nikoli imela občutka, da me ne bi spoštovali. Da, učenci me spoštujejo, ker tudi jaz spoštujem vas. To je vzajemno.

13. Ali učenci lepo ravnajo s knjigami?

V povprečju lepo ravnajo s knjigami, saj jih za to skupaj z učiteljicami vzgajamo že od prvega razreda naprej. Vendar pa so nekatere naše knjige že zelo »utrujene«, ker so venomer v rokah otrok in so se že izrabile. Včasih je koga potrebno opozoriti, da naj lepše ravna s knjigami, a v povprečju lepo delate z njimi.

14. Ali ste jezni, če učenci zamujajo z vračanjem knjig?

Jezna morda ni prava beseda, bolj razočarana, ker vem, da nekateri učenci potem kasneje dobijo knjige, še zlasti tiste, ki jih potrebujejo za domače branje. To se mi ne zdi v redu. Vsi bi se morali držati roka vrnitve – to je 14 dni, pri čemer imajo možnost podaljšanja še za 14 dni.

15. Ali radi spite?

O ja, sploh zjutraj, ko je potrebno v službo (smeh).

16. Kateri je bil vaš najljubši predmet v šoli?

Slovenščina, slovenščina in še ... slovenščina.

17. Ali ste že kdaj zamudili v službo?

Zjutraj sem že zaspala, a ne več kot 15 minut. Potem sem popoldne ostala dlje.

Sicer pa naše delo dostikrat traja dlje kot do dveh. Večkrat imamo popoldne konference, sestanke, izobraževanja in druge dejavnosti.

Vprašanja so pripravile:

Sadije Ajazaj, Tina Jeretina, Urša Koželj, Manca Košir Vidergar in Romana Košenina, 7. b

POGOVOR Z NAŠO TAJNICO

Brez tajnice bi bilo v šoli vse narobe, saj učenci ne bi dobili listkov za kosilo, učitelji pisal za tablo, pa tudi ravnateljica bi imela težave. Zato nas je zanimalo, kako svoje delo vidi tajnica naše šole – Maja Rovnanšek.

1. Kako to, da ste se odločili za poklic tajnice?

Po osnovni šoli še nisem imela povsem jasno oblikovane želje o tem, kaj bi delala oz. s čim bi se v življenju rada ukvarjala. Vedela sem samo, da bi me veselilo delo v pisarni ali pa mogoče v kakšni lepi trgovini. Sem si pa vedno želela delati z ljudmi.

2. V katero srednjo šolo ste hodili?

V ekonomsko-komercialno šolo Kamnik.

3. Kateri poklic bi izbrali, če ne bi bila tajnica?

Delala bi na centru za socialno delo.

4. Ali radi spite?

Spim pa zelo malo, sem bolj nočna ptica. Uživam, ko se ponoči vse umiri in takrat pride moj čas. Čas, ko lahko berem, razmišljam, včasih pogledam tudi na facebook.

5. Ali ste že kdaj zamudili v službo?

Priznam, da sem tudi že zamudila. Vzrok? Zaspala! Prejšnji večer sem predolgo brala, bila na facebooku – potem pa je bila noč prekratka in sem zaspala. Joj, kako sem hitela v službo.

6. Kdaj pa začnete z delom in kdaj končate?

Moja služba se uradno začne ob 7. uri zjutraj in traja do 15. ure. Po navadi sem že nekaj minut pred 7. v službi (če se ne zgodi nesreča, ki sem jo opisala že pri prejšnjem vprašanju) in delam do 15. ure, če pa je potrebno (če imam veliko dela ali je kaj treba nujno opraviti še tisti dan) pa še 'potegnem'.

7. Ali s(m)o vam všeč učenci in učitelji?

Vse imam rada, z vsemi dobro sodelujem in sem tudi v dobrih, lahko bi rekla lepim odnosih.

8. Ali ste zadovoljni s svojim delovnim mestom?

Zelo sem zadovoljna z delom, ki ga opravljam. V službo hodim rada.

9. Ali je vaša služba naporna?

Vsaka služba je naporna. Pride kakšen dan, ko bi vsi od mene »nekaj radi in to takoj« in takrat mi pritisk malo naraste, kot se reče. Malo se razburim. Drugače pa je moje delo zelo razgibano, tukaj besede »mi je dolgčas« ali »naj že čim prej mine teh osem ur«, ne poznam. Moram priznati, da sem zadovoljna na tem delovnem mestu.

10. Ali veliko učencev hodi po listke za kosilo?

Čisto odvisno od dneva. Najbolj je to odvisno od tega, kakšne dejavnosti imajo učenci po pouku pa tudi kakšne »dobrete« so tisti dan na jedilniku.

Zelo radi imajo makaronovo meso ...

11. Ali vam učenci kdaj nagajajo?

Ne. Z učenci se dobro razumem. Včasih mi povedo kaj zanimivega, nagajajo pa mi nikoli.

12. Ali imate doma kakšno domačo žival?

Ja, ravno zdaj, ko se povarjam z vami, me doma čakata dva kužka, ki sta sicer last mojih dveh hčera, kar pomeni, da sta tudi moja. Imam ju zelo rada in se rada igram z njima, ju peljem na sprehod ...

13. Kaj je vaš hobi?

Potovanja, hoja po bližnjih hribih.

14. Ali radi pijete kavico med odmori?

Brez kavice pa ne gre. Jutranjo spijem skupaj s sodelavci, pa še kakšno (odločno preveč jih je, priznam) tudi med službo, pa potem še doma ... no, glede tega nisem pridna, priznam. Najljubša kava? Doooolga kava z malo mleka in pa smetana tudi ne sme manjkati.

15. Kam radi hodite na morje ali počitnice?

Hrvaška obala je prekrasna. Ampak poleti meni morje ne odgovarja preveč, bolj všeč mi je na morju spomladi in jeseni. Ko pa pride november, me vleče v Egipt. Klima tam mi je super, predvsem novembra, ko je tam še poletje, pri nas pa je že hladna jesen. Rada se grem v Egipt na sonce malo pogret.

16. Ali radi kuhate?

Če povem čisto po pravici, NE. Ampak imam pa srečo, da moji hčerki radi kuhata, zato jima pustim, da uživata in se včasih celo kar malo 'potuhnem', ko sem na vrsti za pripravo kosila na meni. Včasih mi uspe, včasih pa tudi ne.

Za pogovor se vam zahvaljujemo.

Vprašanja so pripravile:

Sadije Ajazaj, Tina Jeretina, Urša Koželj, Manca Košir Vidergar in Romana Košenina, 7. b

VSI IMAMO RADI, DA JE OKOLI NAS VSE LEPO IN ČISTO

Intervju s čistilkami naše šole

1. Učenci, učitelji in ostali zaposleni na šoli in seveda obiskovalci šole pridemo vsak dan v čisto šolo. Vsi vemo, da zato poskrbite čistilke. Ali imate veliko dela, da počistite vse, kar se preko dneva zamaže?

Dela je vedno dovolj. Še največ pa ga je ob deževnih dnevih in pozimi, saj tedaj čevlji vnašamo v šolske prostore še več umazanije kot sicer.

2. Kaj učenci najbolj »posvinjajo«?

Zelo veliko je pospravljanja in čiščenja takrat, kadar ima cela šola ali pa del učencev kakšno posebno dejavnost, npr. če imate EKO dan in ustvarjajo različne izdelke. Tudi po šolskih športnih igrah je veliko dela, saj je okoli šole in v šoli zelo veliko obiskovalcev, ki hodijo v šolo in iz nje. Na tleh je veliko odpadkov tudi v nižjih razredih, saj tam vedno kaj strižejo, lepijo, barvajo ... tudi v likovni učilnici, v učilnici za tehniko in tehnologijo se na tleh znajde veliko smeti. Da ne pozabimo omeniti še sanitarij. Te moramo posebno skrbno počistiti.

3. Kaj od pospravljanja imate najraje?

Najraje pospravljamo tiste prostore, kjer je pospravljanje najlažje. To veliki prostori, v katerih ni veliko opreme. V takih prostorih nam ni treba kar naprej nekaj odmikati, se sklanjati pod pohištvo ipd. Še najraje pa čistimo hodnike in stopnišča.

4. Kdaj začnete s službo in kdaj končate?

Naš delovni čas traja od 14. ure, ko večina učencev šolo že zapusti, traja pa vse do 22. ure. Največ nas dela popoldne, ker pa se tudi dopoldne zgodi kakšna nesreča (če učenci kaj polijete ali se kaj razbije in podobno). Ker je tudi dopoldne potrebno npr. pobrisati tla pri vhodu, je vedno ena dežurna tudi dopoldne, Dopoldanski delavnik se prične ob 7. in konča ob 15. uri.

5. Ali so v šoli vsi učenci in učitelji prijazni do vas?

Da, večinoma nas spoštujejo.

6. Ali s(m)o vam všeč učenci in učitelji?

So, še zlasti, če lepo pospravijo za seboj. S tem pokažejo tudi spoštovanje do našega dela in nas.

7. Ali vam učenci kdaj nagajajo?

Z učenci se dobro razumemo in nam navadno ne nagajajo. Se pa včasih najde kdo, ki je preveč navihan in se »dela frajerja« in nam nagaja. Po navadi vendarle neha in melahko nadaljujemo s svojim delom.

8. Ali je naporno opravljati to delo?

Vsako delo je težko, še zlasti, če ga opravljaš vestno. Tudi naše delo ni enostavno. Poznati moramo celo vrsto čistil in njihovo najučinkovitejšo ter zdravju in okolju varno uporabo. Poleg tega pa je naše tudi fizično težko, tako da smo zvečer, ko se odpravimo domov, kar precej utrujene.

9. Ali ste zadovoljni s to zaposlitvijo?

Naše delo je dokaj raznoliko, poleg tega se srečujemo z zanimivimi ljudmi, vendar pa smo mnenja, da je naše delo premalo cenjeno. Ali ste že kdaj pomislili, kako bi šola sploh lahko delovala brez nas? Kaj bi bilo, če bi nekega jutra prišli v šolo, pa bi naleteli na smeti, ki ste jih odvrgli prejšnji dan?

10. Ali bi bile po poklicu raje kaj drugega?

Zanimivih poklicev je veliko, verjetno bi lahko našle še kakšen drug poklic, v katerem bi bile zadovoljne.

11. Ali radi spite?

Seveda, saj smo po 8 urah čiščenja zelo utrujene.

12. Ali tudi doma radi pospravljate?

Tudi doma mora biti lepo in čisto.

13. Ali ste že, ko ste bile mlajše, imele rade red?

Vsi imamo radi, da je lepo čisto in pospravljeno, tudi naše mame so želele, da je bilo doma čisto in so to vrednoto prenesle tudi na nas.

Vprašanja so sestavile:

Urša Koželj, Tina Jeretina, Romana Prosenc, Sadije Ajazaj, Manca Košir Vidergar, 7. b

Iza Vrtačnik, 5. a

Comenius

GD Izobraževanje in kultura

Fotoreportaža z obiska naših partnerjev iz Poljske, Turčije in Grčije v Sloveniji

(V OKVIRU PROJEKTA COMENIUS ŠOLSKIH PARTNERSTEV)

Od 18. do 22. januarja smo na naši šoli gostili kar 11 učiteljev in 12 učencev iz Poljske, Turčije in Grčije, s katerimi sodelujemo v dvoletnem mednarodnem projektu Comenius večstranska partnerstva. Medtem ko so učitelji bivali v hotelu, so tuji učenci gostovali pri naših učencih.

Comenius je del programa Evropske skupnosti Vseživljenjsko učenje. Njegov glavni cilj je promocija sodelovanja in mobilnosti ter krepitev evropske razsežnosti v izobraževanju. Mobilnost, izmenjava učencev in učiteljev, igra v Comenius šolskih partnerstvih osrednjo vlogo, saj nudi tako priložnosti za osebni in poklicni razvoj sodelujočih kot tudi utrjevanje partnerstva in poglobljanje sodelovanja.

Prav zato smo se na šoli potrudili, da je bilo našim gostom čim lepše in jim med petdnevним gostovanjem pri nas ponudili zanimiv kulturni, zabavni in izobraževalni program.

PONEDELJEK, 18.1.

V ponedeljek so gostje prihajali v Slovenijo, le turški gostje, iz privatne šole v Pendiku, predmestju Istanbula, so prispeli že v nedeljo in se v ponedeljek priključili rednemu pouku z našimi devetošolci, ki so jih gostili.

V torek je sledil uradni sprejem vseh naših gostov. Ravnateljica, gospa Milena Vidovič, je v angleškem jeziku nagovorila goste, naši učenci pa so ob pomoči mentorjev pripravili zanimiv kulturno-zabavni program.

Nagovor ravnateljice

Uprizoritev pantomime

Občinstvo

TOREK, 19.1.

V torek je sledil uradni sprejem vseh naših gostov. Ravnateljica, gospa Milena Vidovič, je v angleškem jeziku nagovorila goste, naši učenci pa so ob pomoči mentorjev pripravili zanimiv kulturno-zabavni program.

Sprejemu je sledila učna ura izdelave videa v računalnici ter predstavitev metod in oblik dela z otroki s posebnimi potrebami.

Tjaša Kranjc in Irena Jeretina predstavljata metode in oblike dela z otroki s posebnimi potrebami.

Sledile so hospitacijske ure pri Sonji Koželj Juhant, v 4. c (otrokove pravice v povezavi s shemo šolskega sadja), Simoni Gomboc, v 2. b (»To sem jaz«), Mariji Pepelnak Arnerić v 7. c-razredu (ura glasbe) in športni vzgoji v 8. razredu pri Zlatki Gasparič.

Gostovanje v 2.b-razredu

Tilen in Sašo pri dopolnjevanju slike

Nato so učenci tekmovali v nagradnem kvizu »Who Wants to be a Millionaire«.

Po zasluženem kosilu je sledil ogled Ljubljane, kjer so se učenci z vzpenjačo povzpeli na grad, se nato sprehodili skozi staro mestno jedro in si po urici prostega časa ogledali še razstavo v Narodnem muzeju.

Poljska učenca tekmujeta v kvizu, ki ga vodita naši učenki, Anja in Nika

Učenci na Ljubljanskem gradu

Zbrani pred Prešernovim spomenikom

SREDA, 20.1.

V sredo dopoldne so potekale različne delavnice (animacija, jezikovna, gospodinjska, športna, debatna in novinarska), v katerih so sodelovali tudi naši učenci, ki sicer niso gostili svojih vrstnikov iz partnerskih držav.

Športna delavnica – odbojka (vodja Podpečan)

Učitelji mentorji pri jezikovni delavnici (vodji Drobne in Grobin)

Učenci izdelujejo več jezikovni slovar

Končni izdelek – slastna potica

Prizadevni novinarji (vodja delavnice T. Holy Kovačič)

Po uspešno izpeljanih ustvarjalnih delavnicah je sledilo še vodenje po učni poti ob Mlinščici.

Vodiča po učni poti Patricija in Klemen

Mlinščica

ČETRTEK, 21.1.

Obiskali smo Mariborsko Pohorje in v pravem zimskem vremenu uživali v športnih aktivnostih na snegu (sankanju, igrah z žogo, vožnji z gumo ...) ter v plavanju.

PETEK, 22.1.

Zadnji dan so nas že navsezgodaj zjutraj zapustili Poljaki, ki so se z vlakom podali na precej dolgo pot domov v Jelenio Goro. Za ostale partnerje v projektu pa so na občini Domžale organizirali prisrčen sprejem. Po sprejemu smo se poslovili od svojih novih prijateljev. Veseli smo, da se bomo kmalu spet srečali.

Na snegu so še posebej uživali grški učenci, ki jim sicer sneg ni tuj, saj živijo na severu Grčije, v mestu Florina.

Skupinska slika s podžupanjo, gospo Andrejo Pogačnik Jarc

Izročanje spominski daril

Članek napisala Tjaša Grobin, koordinatorka projekta Comenius

Fotografije: T. Grobin, učenci novinarske delavnice in P. Dzikowska

Debeluška

Maruša Grilj, 7. a

